

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LVII.

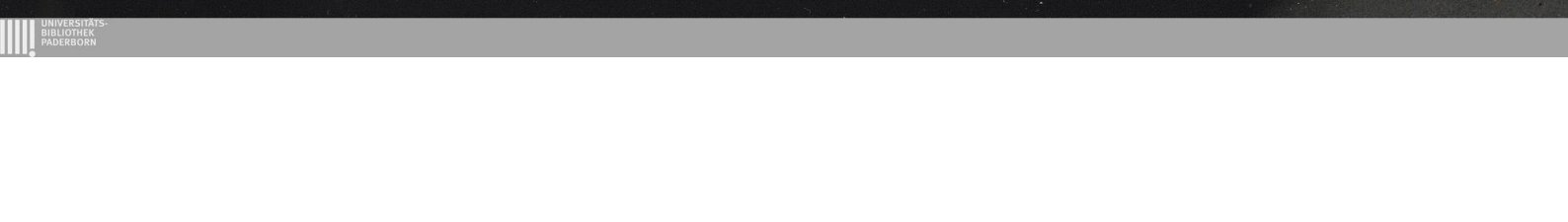
[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

bus sine minoribus datur. l. si. C. de tēpo. restit. in integ. glof. cum ibi not. in element. i. per illum textū de in integ. restit. & est text. in c. i. cod. titu. in 6. Quādo autem hoc tempus incipiat currere, cōludo. ex quo tempus hoc quadrienni est ab initio utile, & ex post facto continuum, ut in d. l. si. cum ibi not. in casu nostro cōpleta p̄scriptio incipit currere statū, quōnem, & tū sibi competere, uel competiisse: de illo enim quadriennio excipitur minor aetas, iusta absentia, & omne aliud legitimum impedimentum, & cōsequenter ignorantia facti, quae dicitur esse iustum impedimentum, ut probatur in d. l. si. cum ibi not. ibiq; Bal. & alii. iustis iis, quae habentur in d. l. cum filius. Si in hac, & probatur in d. c. i. de t̄integ. rest. lib. 6. ubi quadriennium, quod ad petendam restitutionē datur, incipit currere a die laesionis, & si laesus negligēter omisit infra illud tēpus restitutionē petere, excluditur a beneficio restitutionis, ut ibi, ergo infertur, illud tempus non incipere currere, nisi a die, quo se laesum esse sciuit, quoniam ignorans non potest dici negligens quia diuersitate de concess. p̄aben. Rom. in consil. 105. & Soc. in d. §. in hac, idemque probatur in clem. i. de in integ. rest. & q̄ hoc tempus quadriennii ignoranti non currat, tenuit Bald. in l. falsam. C. si ex falsum. & ideo infertur, q̄ si probetur dictum d. Eganum sciuisse se habere ius, uel actionem sibi competere ratione dictae iurisdictionis, sibi dicitur elapsū dictum quadriennium, & consequenter sui haeredes, & descendentes non possunt amplius dictam restitutionem petere, cum quadriennium datum ad eā petendam lapsū fuerit d. l. si. C. de tēpo. in integ. restit. & per ea, quae noluit Bar. in d. l. p̄thonius. ff. de acqui. haered. & in l. i. & in l. quo tēpore. C. de rest. m. l. p̄terea si dicitur D. Eganus in minori aetate cōstitutus, & ante quam p̄scriptio contra eum cōpleta fuisset, sicut ius sibi competere, & actionē habere ratione dictae iurisdictionis, deinde contra ipsū iam factum maiorē p̄scriptio completa fuisset, nondū elapso quadriennio, & sic laeso, quae ex p̄scriptione reuelata, emerit infra quadriennium post maiorē aetatem, tunc datur restitutio haeredibus suis, quia etiā ipsi laeso, si extaret, daretur, infra tamen quadriennium a die laesionis. Sed si post quadriennium continuū emet fuisset, tunc restitutio haeredibus non daretur, quoniam nec sibi data fuisset, & restitutio, quae non datur defuncto, non datur etiam haeredibus Bar. in d. l. p̄thonius. & in l. i. C. de rest. milit. & hoc sent de mēte Bar. & Bald. in d. l. si. in si. uer. post gl. C. de temp. in integ. rest. & plus uoluit Bar. in l. si. C. in quibus cau. t̄integ. rest. non est necess. quod si p̄scriptio triginta annorum, seu maior coeperit currere cōtra eum, qui est pupillus, p̄scriptio ipso iure non nocet, neque tunc restitutio est necessaria d. l. si. & d. l. sicut. si uero coepit currere contra maiorē pupillo, & cū eo finita fuisset, prout contingit in casu nostro, tunc talis p̄scriptio q̄ illam currit, eique nocet absq̄ spe alicuius restitutionis, & ratio est secundum Bar. ibi, quia hęc p̄scriptio triginta annorum excedit etatem triginta annorum illius, contra quem fuit decursa, ut clarū est, & colligitur ex iis, quae ponit Bart. in l. si. ff. ex quib. cau. maior. & consequenter etiam quadriennium, quod datur ad petendam restitutionem, ut in d. l. si. C. de temp. in integ. rest. ¶ Si uero huiusmodi p̄scriptio coepit currere cum maiorē, & similiter cum maiorē finita esset, prout in hoc casu non potuit nisi cum maiorē currere, & finiri, & tunc talis p̄scriptio nocet, sed aduersus illam restitutio datur ex causa iusta, uidelicet ex illa clausula, si qua mihi iusta causa uidebitur puta rōne iusta absentiae, uel ex capite iusta igno-

rantie facti, ut in d. l. panthionius. & per scriben. in l. i. & in d. l. quo tēpore C. de restit. milit. & per Bart. in d. l. ab hostibus §. quod si. ff. ex quibus causis maior. in 4. colū. cū iis, quae plenē habentur t̄ d. l. cū filius. §. in hac, & supra dixi, & probatur in d. l. sicut secūdu Bar. in d. l. si. C. in quibus cau. in integ. restit. nō est necess. qui sic proprie loquitur, ex cuius uerbis infertur, quōd qn̄ p̄scriptio triginta annorū, seu alia maior incoepit currere cū maiorē pupillo, sed minore annis 25. & p̄fecta fuit cōtra eū maiorē, prout contingit in casu nostro cōtra dominum Eganum, qui ultra annos septuaginta superuixit, talis p̄scriptio cōcurrit, & illi nocuit absq̄ spe alicuius restitutionis adeo, q̄ etiam ex causa iusta puta ex capite absentiae, uel ignorantiae non potuisset restitutionē in integru petere, sō lū enim ex capite absentiae, uel ignorantiae restitutio peti posset, quādo p̄scriptio huiusmodi cōtra maiorē. 25. annis currere coepisset, ut in d. l. sicut. Si itaq; dominus Eganus nō potuisset restitutionē in integru petere, ergo nec haeredes, seu descendentes sui ex p̄sone ipsius domini Egani illā petere possunt, quia restitutio, quae nō datur defuncto, nō datur etiā haeredi Bart. in dicta l. panthionius. & in d. l. i. C. de restit. milit. ubi Cyn. & alii. P̄terea Barro. in d. l. ab hostibus §. quod si. in 4. col. uer. uenio ad quartū uoluit, ¶ q̄ si p̄scriptio triginta annorū, seu maior coeperit currere in absentia, & sic in casu a iure priuilegiato, in quo restitutio dari deberet, deinde fuisset in presentia cōpleta, ille, cōtra quē p̄scriptio cōcurrit, nō potest in integru aduersus eam restitui, quia ad illud tēpus, quod in absentia cōcurrit, restitui nō potest, & ad illud, quod in presentia cōcurrit, nō restituitur quasi actionē tantē uitae perdidit, pro quo uidetur casus in l. si. ff. de minor. & ita procedit opinio Martini, & sequaciu, de qua in d. l. ab hostibus: in aliis uerō p̄scriptioibus, & uincapionibus restitutioni locus esset, secundū quod declarat Bart. in d. l. ab hostibus: Arguendo ergo de casu magis priuilegiato ad casum minus priuilegiatū, hoc ē de casu absentiae ad casum ignorantiae, ¶ propter quā maior dubiū est, an restitutio detur, ut colligitur ex iis, quae plenē habentur in d. l. cum filius §. in hac, & in d. l. ab hostibus §. quod si. in 4. col. infertur, ¶ q̄ si contingeret p̄scriptio triginta annorū iuchoare tēpore priuilegiato, uidelicet in minori aetate post tamē pupillare etatem, & eā finiri in maiori aetate, & sic post triginta annos illius, cōtra quē cōcurrisset, & sic lapsō quadriennio, tūc aduersus talē p̄scriptio triginta annorū restitutio nō daretur, & ibi per Bart. & faciunt ē ea, quae habentur per Bal. & alios in d. l. quo tēpore C. de restit. milit. Uterius sup hoc articulo nō inlīsto, quoniam cū p̄fati agentes nō potuerint possessōrio recuperāre cōtra Comitem Cornelium agere, & in hoc iudicio ipsi nequeāt obtinere iuribus, & rationibus in primo dubio allegatis, frustra quarimus, an ipsis agētib. p̄scriptio obstet, & an aduersus talē p̄scriptio triginta annorū restitutio in integru detur, & infra quod tēpus ea peti debuerit, & qn̄ tēpus istud currere incoepit. Quare ex iis, quae in dicto primo dubio, in quo tota cōsistit difficultas, ac ē in aliis successiue dicta fuerūt, cōcludo p̄fatum Comitem Cornelium fore a petitione dictorū agentium absolendū. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Remedium restitutorium interdicti unde ui competit etiam ad restitutionem rerum exportatarum, etiam si aliena essent. Et quid ad obtinendum in eo probari debeat nu. 3.
- 2 Pena inuadentis rem aliquam clandestinē, & uolenter.
- 4 Iuramentū in litē respectu bonorum raptorū in loco tēpore spoliū deferatur, quid requiritur, & nu. 27.
- 5 Pena specialiter imposita in aliquo casu contrauentionis derogat penae

- pena vel legali, vel conuentionali generaliter in casu contra-
uentionis imposita.
- 6 Prouisio hominis tollit prouisionem legis.
- 7 Et maxime, quando prouisio hominis esset specialis, & prouisio le-
gis esset generalis.
- 8 Factum contra legis prohibitionem alias ipso iure nullum quan-
do ualeat.
- 9 Pena legalis, & pena conuentionalis in terminis l. si quis maior.
C. de transact. quando utraque locum habeat, & quando solum
conuentionalis.
- 10 Regula generi per speciem derogatur, procedit in qualibet disposi-
tione, & inter prouisionem legis, & prouisionem hominis.
- 11 Prouisio generalis non trahitur ad casum, in quo fuit specialiter
prouisum.
- 12 Pena, & dispositio l. si quis maior. C. de transact. locum in minore
non habet.
- 13 Fideicommissio per que uerba, & quando in quietatione, & renū-
tiatione generali possit dici renunciatum, & nu. 36.
- 14 Ignorantia iuris que a pena ratione doli imposita excuset.
- 15 Pena d. l. si quis maior. ut committatur, dolum uerum requirit,
& nu. 38.
- 16 Et ab ea quis etiam ex ignorantia iuris presertim impliciti, & in-
tricati excusetur.
- 17 Possessio per uxorem, & omnes alios familiares, & domesticos re-
tinetur.
- 18 Auctor, & caput factionis, & armorum de facto iniusto, & ui-
lento illorum omnium tenetur.
- 19 Interdictum unde ui intentatur contra spoliantem, si de spolio con-
stet.
- 20 Et spoliatus per illud ante omnia restituitur.
- 21 Nec aliud spoliolum ad impediendam restitutionem opponi potest.
- 22 Spoliatus agens interdicto unde ui in prophanis a restitutione non
expellitur propter exceptionem defectus notorii proprietatis;
secus in spiritualibus, & beneficalibus.
- 23 Spoliatus ante omnia est restituendus, etiam si spoliatio fuerit clan-
destina.
- 24 Spoliatus quando non est ante omnia restituendus, sed causa pro-
prietatis uel ante, uel simul cum causa restitutionis cognosci de-
bet, & nu. seq.
- 25 Et quid, quando ageretur de restitutione fortitij, & castri.
- 26 Et quid, quando restitutio fieri non posset absque scandalo, & pra-
iudicio irreparabili.
- 28 Miles inuadens possessionem rei alicuius an, & quando a pena l. si
quis in tantum. C. unde ui excusetur.
- 29 Pena l. si quis maior. C. de transact. solum inter ipsos contra alien-
tes locum habet, nec tertio prauidicat.
- 30 Laudum solemniter, & cum iuramento ratificatum, ac emologa-
tum est omnia seruandum.
- 31 Renunciatio iuribus, & bonis sibi competentibus non potest ad illa
amplius regressum habere.
- 32 Spoliatus iuribus sibi ex spolio, & uiolentia illata competentibus
renunciare potest.
- 33 Pro dotium restitutione bona mariti tunc ab eo possessa tacite
sunt obligata, & hypothecata.
Et ad illa regressus haberi potest.
- 34 Quid si bona essent possessa per tertium ex contractu, & facto ma-
riti, & is, cui dotes sunt restituende, marito tanquam heres
successisset.
- 35 Dotis restitutio de bonis fideicommissi subiectis non potest nisi in
subsidiu fieri.
- 36 Pius hypothecae, ac de fideicommissi per que uerba remissum dicitur.
- 37 Contraueniens in terminis l. si quis maior. C. de transact. quod ius
amittat.
- 38 Dispositio, & pena d. l. si quis maior. ut locum habeat, quid requi-
ritur.
- 39 Causa qualibet etiam iniusta ad effectum euitandi penam d. l. si
quis maior. a dolo excusat.
- 40 Iuris ignorantia i milite p mittitur, et potius, quā dolum presumitur.
- 41 Dolus ex eo, quod quis non fecit id, quod sciuit debere facere, non
presumitur in illo, in quo iuris ignorantia ad euitandam penā
toleratur.

- 42 Ex in obseruantia transactionis quis non potest contra diuina
obseruantiam obtinere, nisi omnia pro parte sua in transac-
tione promissa adimpleuerit.
- 43 Casus, si decesserit sine masculis quoad effectum iuris transac-
tatur, licet comprehendat casum, si decesserit sine masculis
cum feminis, & casum, si sine ambobus decesserit.
- 44 Casus impotentie uulgaris substitutionis quoad effectum transac-
tatur reputatur, licet in pluribus uerificetur.
- 45 Aequalitas inter fratres, & filios seruanda, ut inuicem
46 Agnatio, & familia p masculos tantū, et nō p feminas conser-
uatur.
- 47 Testamenti pars una aliam declarat.
- 48 Verba eoi casu referunt, et demonstrat casu proximū prius
49 Trononiam hic, is, & similia stant demonstratiue.
49 Dicitio etiam implicat, & ampliatur idem in casu omisso, & qua-
50 Dictionis implicatiue etiam natura quae sit.
51 Conditiones uoluntariae de casu ad casum non extenduntur
eis casus omisus habetur pro omisso.
- 52 Substitutio, & fideicommissum regulariter solum in casibus
prebensis sub uerbis locum habent.
- 53 Argumentum a contrario sensu non procedit ad excludendum
sum in clausum, & comprehensum.
- 54 Mens, & dispositio dubia testatoris potest ab hereditate
55 Hereditas etiam per uerba enunciatiua saltem preteritis
& facti dicitur adiri.
- 56 Filius heres patris tenetur habere ratum factum a pa-
super rebus ipsius filii.
- 57 Heres quis dī factus ex agnitione, & solone debiti ipse
58 Filii positi in conditione an, & quando debeant dici necesse
sui in dispositione, & quid in legatis usque ad nō
59 Legatarius simpliciter, & proprie non dicitur is, cui ultra
salem institutionem fuit aliquid particulariter restitutum
iure institutionis.
Idem in instituto herede in rebus particularibus.
60 Dispositio exorbitatib. loquēs i casu simplici locū nō habet
61 Idē, quando uerba, prout tacet, debet intelligi, et nō secundum
62 Heredi uniuersaliter instituto si aliquid prelegatur, postea
legatum iure legati, & quando iure hereditario capiat
63 Filii positi in conditione cum qualitate masculinitatis non tenentur
uocati, & honorati, quando testator uoluit suam dispositio-
nem debere seruari, intelligi, & interpretari, prout uerba
de uerbo ad uerbum, & contrasacientes priuant.
Et quādo qualitas illa masculinitatis operetur, ut dicitur
Et quando non, nu. seq.
- 64 Nec dicitur uocari, quando masculi simul cum feminis
in conditione positi.
- 65 Non dicitur etiam uocati, quādo testator plures substitu-
gradus fecisset contra Per. de Anch. in consil. 73.
- 66 Et quid si filij positi in conditione essent granati.
- 67 Ex substitutione facta in omnibus bonis an substitutio
res nominatas inuicem facta dicitur, & nu. 68. res
69 Verba, & hanc dispositionem, demonstrant, & comprehendunt
stitutionem proximam.
- 70 Clausula in fine posita sui natura potius ad proxima, quā ad
moza referuntur maxime aliqua concurrente conuentione.
- 71 Testator heredes ab intestato neniētes grauare potest, si
los non honoret.
- 72 Condicio si sine filiis decesserit quando in fideicommissi
stitutione subintelligatur, & quando non.
E P I T O M E.
Interdicto unde ui restitutorio conuentum
na tempore spoliū raptā, & exportata esse ab
quando nō probatur ipsum intulisse spoliolum, pro-
lentiam, & e contra esse condemnandum, pro-
Pena conuentionalis, & pena l. si quis maior.
de transact. generaliter in quacunque conuentione
imposita non posse agi aduersus contrauenientem
eo casu, in quo ipse specialis pena est imposita, nec
liter prouisum, & penam d. l. si quis maior. quā-
do quis incurrat, & quomodo ab ea quis excusetur
hic habetur.

Remedium p
datur contra cu
ter eccic, & in e
dus, non obitan
prietatis opposi
tione castri, & fo
Substitutio
re in casu, quo u
sine filiis mascul
ri uoluit, ad fauo
su premisso, & co
sine filiis mascul
quo simpliciter
bita consideratio
hic ex pluribus o

C O N
N cat
ram
cilio
ter N
rium, ius; con
Scipionem frat
tris dicit do Got
quibus plures el
fulerunt, qui ni
y ingenue fatea
dictum, & cogit
rium petitionib
torum allegatio
R. P. fratrem Ph
exhibitis, non se
fulendo seruare
procedam, dan
res esse arbitrab
rem dubiam fac
quapro parte de
contra domino
fortes penuntur,
parte ditorum
tra do Gotroite
do petit domini
liam iam fratri
ni restituit, quā
& reintegrator
uorem latam. P
mo, q. sibi, & l
bona mobilia, &
dominos Bapti
calho praedicta
restitutione eti
uidelicet inter
possessionis rei
l. 3. & pertinet. fi
stitutione reru
bit, etiam si al
& hoc remediū
petit, q. de bon
lore stetur iura
ta. l. si quando. o
Tertio petit,
nis ius, & con
uatione dicit C
num, & transac
collater ipsos i
roni habere, ob
ter fecerunt, de
re suo illud q. i
no nullam ius

Remedium possessorum restituenda unde ui recte datur contra eum, qui inuadendo spoliavit, & uiolenter cecidit, & in eo spoliatus ante omnia est restituendus, non obstante exceptione alterius spolij, & proprietatis opposita, quod uerum esse etiam in restitutione castri, & fortificij hic demonstratur.

Substitutionem, seu dispositionem factam a testatore in casu, quo unus ex filiis suis institutus decederet sine filiis masculis, & cum filiabus feminis, quas dotari uoluit, ad fauorem alterius filij, per hæc uerba, in casu præmissis, & eo casu, & etiam dicto filio decedente, quo simpliciter sine filiis masculis decederet, non habita consideratione, an cum feminis, uel sine decedat, hic expuribus ostenditur.

CONSILIVM LVII.

N causis nunc, ut dicitur, uerentibus coram Magnifico Dominis Arbitris, & decisioni meae per illorum literas commissis inter Nobiles dominum Gottofredum Rotarium, litisq; sortem ex una, & dominos Baptistam, & Scipionem fratres, & filios domini Amadei olim fratris dicti do. Gottofredi, litisq; cōsortes ex alia, super quibus plures clarissimi aduocati pro utraq; parte cōsulerunt, qui nihil penitus intactū dimiserunt, adeo, quod ingenue fatear me nihil dicturū, quod ab eis prius dictum, & cogitatum non fuerit, uel is ambarum partium petitionibus, testium depositionibus, aduocatorum allegationibus, & omnibus alijs scripturis per R. P. fratrem Philippum ordinis prædicatorum mihi exhibitis, non seruando ordinem, quem aliàs in consilio seruare consueui, faciliiori stilo, quo potero, procedam, dando conclusiones, quas de iure ueriores esse arbitror, & remouendo fortiora obiecta, quæ dubiam facere possent, & in primis assumam ea, quæ pro parte domini Gottofredi, & Scipionem contra dominos Baptistam, & Scipionem, litisq; cōsortes penitent, deinde discutiam illa, quæ è contra parte dictorum dominorum Baptistæ, & Scipionem contra do. Gottofredum proponuntur. ¶ Plura itaq; agēdo petit dominus Gottofredus, quæ puto tanquam spoliatum iam fuisse ad possessionē castri Montis Baroni restitui, quod reperio sententiā super restitutione, & reintegracione dictæ possessionis fuisse ad illius fauorem latam. Petit enim ipse do. Gottofredus primo, quod sibi, & litis consortibus restituantur plurima bona mobilia, & se mouentia, quæ tempore spolij per dominos Baptistam, & Scipionem, litisq; cōsortes ex castro prædicto rapta, & exportata fuerunt. ¶ Ad quorū restitutionē etiam competit remediū restitutorium, uidelicet interdictum unde ui, sicut ad restitutionē possessionis rei immobilis inuasa, ut in l. i. §. plane. & l. 1. §. pertinet. ff. de ui, & ui arma. & non solum ad restitutionē rerum suarum, uerū et illarum, quas ibi habuit, etiam si alienæ essent, ut in d. l. i. §. quod autem. & hoc remediū credo esse intentatum. ¶ Secundo petit, quod de bonis raptis, & exportatis, ac de illorum ualore sit iuramento ipsius domini Gottofredi iuxta. l. si quando. C. unde ui, & c. fi. extra quod met. cau. ¶ Tertio petit, quod dicti domini fratres puniātur in pœnis iuris, & conuentionalibus per eos incurfis ob inuasionē dicti castri, & ob contrauentionē cōuentio- num, & transactionū inter eos, uidelicet quod casu, quo collater ipsos ius aliquod in dicto Castro Montis Baroni habere, ob inuasionē, quam clandestine, & uiolenter fecerunt, declarentur priuati, & priuētur omni iure suo illudq; ipsi do. Gottofredo adiudicetur. Sin ue- ro nullum ius in dicto Castro habere reperiant, tunc

in æstimatione dicti castri, ac aliorum inde ablatorū condemnentur iuxta tex. cū materia in l. si quis in tā. C. unde ui. Penæ et iuris, & cōuentionales, ad quas do. Gottofredus contra dominū Baptistā agere posse præterdit, sunt illæ, de quibus habetur in quodam instrumento compositionis, & transactionis factæ inter dictos dominū Gottofredum, & dominū Scipionem ex una, & dominū Baptistam ex altera de anno 1537. die 11. Augusti, in qua plura hinc inde fuerunt cū iuramento promissa, inter quæ do. Baptista pro releuacione, & indemnitate do. Gottofredi non promisit soluere, ut tenebatur, nec soluit do. Priori S. Secundi de turri rubea canonem, seu affictum quēdam, nec præfatus do. minus Baptista infra octo dies à die conuentionis, & transactionis factæ cauuit per idoneos fideiuiuores de obseruando promissa. Ac et ipse do. Baptista transactionis dicitur contrauenisse, in quantum remisit omnia, & quæcunque iura, quæ haberet, & habere posset & ex testamento, & ex codicillis olim domini Baptistæ patris dicti do. Gottofredi, & non seruando huiusmodi conuenta ipsi domini Baptista, & Scipio uirtute contentorū in dicto testamento petunt, & agunt contra dominū Gottofredū ad dictum castrum Montis Baroni, & consequenter transactioni prædictæ contrauenisse dicuntur, & propterea ambo ipsi fratres dicuntur esse etiam indigni omnibus in dicto instrumento transactionis contentis ad illorum fauorem facientibus, & tenentur ad pœnas iuris, ac conuentionales, de quibus in dicto instrumēto, & ideo ipsi domino Gottofredo licitum est à conuentis, & per eum promissis in dicto instrumento transactionis recedere, & redire ad prius conuenta, & transacta ad fauorem ipsius domini Gottofredi de anno 1530. & 1535. de quibus ex instrumēto publico constat, in quo do. Baptista confessus fuit se esse debitorē domini Gottofredi in summa duorum millia ducatorū, & constituit ipsum dominum Gottofredum gubernatorē, & usufructuariū castri Septimarū, & aliorum quorūcunq; bonorum suorum, à quibus recessum fuit per instrumentū prædictū factū de anno 1537. Quo fit, ut contra dictos fratres uendicet sibi locū dispoſitio d. l. si quis maior. C. de transact. ut ipsi rōne perituri nō sint super iuribus dicti castri Montis Baroni audiendi. Hæc sunt in effectu, quæ per dominū Gottofredum cōtra dictos dominos Baptistā, & Scipionem petuntur, ac intentantur. ¶ Sed quoad primum petitum concludo, præfatum dominum Baptistam à restitutione dictorum bonorum mobilium, & se mouentium fore, & esse absoluentū, prout aliàs per dominū Vicariū Illustris domini Gubernatoris de anno 1538. die 20. Decembris fuit absolutus, ueluti ex illius sententia apparet, quā non constat fuisse cōcludenter probatum, quod do. Baptista dictum castrū uiolenter inuaserit, & bona mobilia, & se mouentia rapuerit, seu exportauerit, aut rapti, seu exportari fecerit, uel mādauerit, seu hoc ratum habuerit iuxta text. in c. cum ad sedem. de restit. spolia. & in l. i. §. de iccil. se. & in §. sed si cum. ff. de ui, & ui arma. sed potius cōtrarium reperitur probatum, uidelicet dominū Baptistam spolio non interfuisse, sed ex post facto ad dictū castrum Montis Baroni accessisse gratia uitandi scandala, & ne bona in castro existētia à militibus diriperentur, & exportarentur, ut constat ex depositionibus plurium testium tam pro parte sua, quam et pro parte domini Scipionis, ac et domini Gottofredi examinatorum, & quamuis eo tēpore, quo dominus Vicarius, & dominus Prætor Asy iuerunt ad dictū castrū, eorū nomine mandatū fuerit domino Scipioni, & domino Baptistæ, ac aliis in castro existētibus, quod illud occupabāt, ut e castro exire, illudq; relaxare deberēt, & dominus Baptista mandatū nō parauerit, & cōsequente:

quenter fuerit pronunciatū ipsum fuisse inobediē-
tē, poenasq; comminatas incurrisse, tamen ob hoc di-
ci non potest dictū dominū Baptistam fuisse uiolēter
dictū castrū ingressū, & illud illicite occupasse, nā
tempore dicti praecepti facti dominus Scipio, qui erat
caput factionis, & armatorum, & cuius nomine, ab-
sente domino Baptista, uiolentia fuit illata, & spoliū
factū, & castrū occupatum retinebatur, non erat prae-
sens, & castrum non retinebatur occupatum nomine
ipsius domini Baptistae, nec in facultate, seu potestate
ipsius erat dictū castrū relaxare. sed solum in potesta-
te eorū militū, quos dominus Scipio ad illius custo-
diam dimiserat, & contrarium huius, uidelicet domi-
num Baptistam hāc habuisse potestatem, probatum
non fuit, iuxta ea, quae habēt in d.c. cum ad sedem.
& in c. consultationibus. de offic. deleg. l. quoniam. &
l. seruos. C. ad l. iul. de ui. pub. cum similibus. Ex quibus
inferitur, quod contra dictū dominū Baptistam nō po-
tuit intentari remediū d.l. si quis in tantum. quod
4 datur ratione uiolentiae dolo illatae, ut in d.l. Minus
et contra eum potest deferri iuramentum in litem re-
spectu bonorum raptorum in loco tēpore spoliij, quia
hoc est introductum in odium praedonum ob diffi-
cilem probationem, ut in d.l. si quando. & in d.c. fin. cū
ibi nota. & cum hic sit effectus, qui prouenit uiolē-
tia, & non probetur, ipsum dominum Baptistā intulisse
se spoliū, aut uiolentiam aliquā, & in eo dolus non
fuerit, quia de mane post commissum spoliū castrum
bono aīo adiuit, uidelicet ut rapinae, & exportationi
bonorū obuiaret, ueluti pro parte sua probatū fuit, ut
in procesū continetur, ergo contra ipsum nō potest
habere locū dispositio d.l. si quando. & d.c. fin. ut col-
ligitur ex ijs, quae uolunt Bal. & alij doct. in d.l. si qñ.
¶ Rursum dico dominū Baptistā non teneri poena d.l.
si quis maior, nec poena conuentionali. Primo, quia
rōne spoliij, seu uiolentiae, quam non intulit, non pōt
dici promissis, & iuratis per eum in dicto instrumēto
transactionis contrauenisse. Secūdo nec eo respectu,
quod canonem Priori sancti Secundi nō soluerit, seu solu-
ere non promiserit, prout ipse dominus Baptista se
5 obligauerat. Quia dico, quod si constaret, ipsum do-
minum Baptistam in hoc uenisse, adhuc tamen poe-
na conuentionali, seu d.l. si quis maior, nō teneretur,
quā in casu huius uentionis expressē, & specialiter
prouiderunt, uoluerūt enim quod in casu, quo dominus
Baptista non promitteret soluere, seu non solueret,
tunc licitū esset domino Gotofredo eius propria au-
ctoritate capere tot, & tātum de fructibus Maslaritij
siti in finibus &c. pro illa uice, seu uicibus, pro quibus
per praefatum dominū Baptistā soluere cessatum fuis-
set, ergo in casu, quo dominus Baptista soluere cessas-
set, ipse non dī aliter incurrere poenas conuentiona-
les, nec d.l. si quis maior. ex quo in hoc casu aliter, &
6 de alia poena specialiter fuit prouisum, quia si prouisio
hominis tollit, & cessare facit prouisionem legis.
l. si. C. de pact. conuen. & l. si cum dotē. ibiq; scriben-
7 ff. soluto matrim. & si maximē quando prouisio legis
esset generalis, prouisio autem hominis specialis, ad
tradita per Bal. in l. si quis. §. certū. circa fi. C. de secūd.
nupt. At in casu nostro poena d.l. si quis maior. est ge-
neralis, ergo illi dicitur derogatum ex consensu par-
8 tium specialiter alio modo in aliquo casu contrauen-
tionis prouidendo. Ad quod facit id, quod uolunt
Bar. Bal. & alij in l. non dubiū. C. de legibus. ubi factū
contra legis prohibitionē, quod aliās est ipso iure nul-
lū. l. quē ad modū. C. de agricol. & cens. lib. 11. & in d.
l. nō dubiū. ualeat, quando lex ulterius procedēdo cer-
tam penā adijceret in casu, quo si legis prohibitionē
ficeret, lex enim certam, & specificam penā adijciēdo
vī a penā gnali annullationis actus recedere. Ex qui-

9 bus infero, quod si licet in terminis d.l. si quis maior
concurfus utriusque poenae, uidelicet conuentionalis
ac etiam legalis. ut ibi est text. & doctor. omnes
illud est intelligendū, quando poena conuentionalis
esset generalis, hoc est generaliter appositā in
quo transactio non seruaretur, & in quo conuen-
tionis, nā cum utraque poena uidelicet
gis, & conuentionalis sit generalis, una non re-
liam, ut ibi, secus si poena legis esset generalis, &
raliter apposita, quomodocunq; quis transac-
tionem contraueniret, poena uero conuentionalis esset
lis, & solum apposita in casu certo, & specifico,
contraueniretur, quoniam tunc quoad illum casum
certum, & specificum solum poena conuentionalis
non legalis locum haberet per regulam genera-
10 ciam derogatur, quae regula passim in quibus
propositione procedit, ut in c. i. de rescrip. & regu-
per speciem cum materia. de reg. iur. in 6. & in
sionem legis, & prouisionē hominis, ut per
l. si quis. Ergo in casu nostro solum fuit licitū
no Gotofredo uti propria auctoritate in ca-
fructus Maslaritij dicti domini Baptistae ipso
Baptista canonem praefato domino Priori non
te, nō aut uti beneficio d.l. si quis maior. per
11 ac et quia si prouisio generalis nō trahitur ad
in quo specialiter, & particulariter fuit prouisum
li clausula. cum ibi not. ff. de uerb. oblig. Bar. d.
uus communis sibi. ff. de stipul. seruo. cum simi-
12 ¶ Præterea, si ut mihi fertur, dominus Baptista
& est minor, ergo in eo contraueniente dispositio
poena d.l. si quis maior etiam ratione peritūri ha-
bere non pōt, quae solum in odium peritūri ha-
troduxit, quando ille, qui periurauit, & contra-
est maior annis 25. ut ibi est text. clarus: & con-
tuum quoad penam d.l. nō facit minorem hanc poe-
maiore, ad tradita ibi per Alex. Iaf. & alios
per illum textum. ¶ Rursum constat, dominū
stam nō incurrisse aliquam poenam ex eo, quod
& conuenta non obseruauerit, quā, ut ex pro-
eum apparet, ipse usus fuit diligentia in solue-
norem dicto domino Priori, ut promiserat, quā
stat ex quodam instrumēto intimationis: ut
infra octo dies praestitit fideiussores de obser-
promissa, ut in alio instrumēto productū ha-
restituit etiam equos, & animalia, quos, & con-
miserat domino Gotofredo restituere, ut
depositiones pluriū testium examinatorum.
rea ex eo, quod dominus Baptista insteterit sup-
ne, & remissione Castrī montis Baroni ad
minum Gotofredum ad effectum, de quo
non potest dici contrauenisse transactioni
13 ea parte, si in qua ambæ partes transigendo
& ad inuicem quietauerunt, & remisere omnia
quod ipsis nunc, & in futurū competere possent
tute testamentorum domini Baptistae antiquo
domini Amadei, quae testamenta dixerunt de
& legisse, & latius in forma latissima, per quae
talis dicitur facta quietatio, & renunciatio, ut
dici possit renunciatum fidei commissio factū in
mento dicti domini Baptistae, & cōsequenter
cōmissio facta, ac iuribus ipsi domino Baptista
ri cōpetentibus super dicto castro, per ea, quae
Bar. quē doct. cōiter sequuntur in l. qui Romae
fratres. in 4. q. & ibi Alex. ff. de uerb. obl. & clari-
plenus per Alex. post alios, quos allegat ibi in 4.
in col. 40. & allegat Bal. in c. 1. Impera. Lothar.
col. & precipue, quando in quietatione gnali
eo modo, quo in casu nostro facta fuit, iuramen-
teruenit, & dictū fuit, uisus, lectis, & cognitis
stam ēti, & quod renunciatio, ac quietatio deberet
cogitata, cogita-
tur per Alex. q. a
fit do. Baptiste in
uenimiliter dicit
etis uerbis dicit
testamento aut,
super hoc etiam
auctoritatis dicit
ligi ex ijs quae
do. antiqui in d.
pilla perendo di
re eorum, quae de
test dicit hoc ma
se, propterea, q
se per uerba poi
quae potest con
mos quoque fal
cti in l. 2. ff. de iu
iuris excusat fal
nitur, ut not. dec
id, quod §. doli. f
cum in c. l. ff. d
de acq. hered. &
nō hoc ponit. Se
maior. impositu
Bal. in obserua
& sequitur Alex.
in d. consi. 92. c.
Iaf. in d. l. si quis
rit, in ipse ab illa
tur, nam dicit d
illius opinione
nullus cōtradici
do. Baptistam co
uentionales, qu
uerus cum prop
tionibus ipsis:
toredo regressū
de anno 1303. p
Gotofredum ad
cuiuslibet debitor
constituerat, ut
ita ab ijs, quae de
& maxime a poe
satur et ex iuris i
rancia iuris in tri
ibiq; do. Anto. d.
ultima col. uol
domino Scipio
& uiolenter eie
do uorem, & o
cos, quibus m
& possidere dicit
glo. & in §. non
supponendo, pr
lio facto per ip
coractionis, &
ingressi fuerunt
to ipse dicitur te
ni pub. & de di
testium dixerit
examinatoru
te praefati domi
eodem iudice, &
reles super dict
fatis cōcluden
citur, ex his i
Scipione intent
tuenda, quod,
ui appellatur, u

l. si quis m...
 cet conventio...
 doctores omnes...
 na conventio...
 er appositam...
 in quocunq...
 pena videlicet...
 s, una non p...
 r generalis, de...
 e quis trans...
 tionalis esse...
 o, & specifice...
 quoad illum...
 conuentione...
 gulam gener...
 ffim in qualib...
 de scrip. & reg...
 iur. in 6. & in...
 nis, ut per Bar...
 in fuit licitum...
 oritate in ca...
 puitate ipso...
 no Priori non...
 maior. per pra...
 trahitur ad...
 r fuit punit...
 oblig. Bart. in...
 ruo. cum sim...
 minus Baptis...
 niere disposit...
 one perituri...
 in perituri...
 uit, & contra...
 clarus: & non...
 minorem h...
 f. & alios...
 flat, domini...
 m ex eo, q...
 m, ut ex pro...
 nia in folu...
 promiserat...
 imationis: it...
 rem de obli...
 productio h...
 a, quos, & q...
 ftuere, ut...
 minatorum...
 fterit fup...
 Baroni ad...
 um, de quo...
 an factio...
 ansigendo...
 emiserunt...
 petere polle...
 p rista anti...
 a dixerunt...
 luma, per qua...
 nunciatio, ut...
 m mifto fact...
 cōsequenter...
 mino Baptis...
 ro, per ea, qu...
 l. qui Rom...
 erb. obl. & cla...
 legat ibi in...
 ppera. Lot...
 ratione g...
 ta fuit, iura...
 s, & cogniti...
 atio deberet...
 cogit

20 de ui, & in c. cum ad sedē. de resti. spol. ¶ per quod spo-
 liatus ante omnia restituitur. l. si quis à se fundum. C.
 21 de ui pub. & priua. cum similibus. & ¶ ad huiusmodi
 restitutionē impediendā non potest de alio spolio op
 poni, prout opposuit do. Scipio, quoniam ultimum
 spoliū eiusdem rei prius est purgandum, ut habetur
 per Abb. & alios in c. si. in pen. col. de ordi. cogni. l. 3.
 §. cū igitur. ff. de ui, & ui arma. §. recuperandę. insti. de
 interdic. & c. in literis. de resti. spolia. Recta igitur, &
 & iusta fuit illa prima snā domini Vicarii lata die 4.
 Octobris anno proximē præcedenti 1538. qua pronū
 ciatum fuit do. Gottofredū ante omnia esse restituē-
 dum, & reintegrandū ad possessionē dicti Castri Mō-
 tis Baroni, nō obstante exceptione alterius spoliū per
 dominum Scipionē contra dominū Gottofredū agē-
 tem opposita, nec obstante exceptione notorię prop-
 rietatis, per quam secundum aliquos restitutio imp-
 pedi potest, ut tangitur per Alex. post alios in d. l. na
 turaliter. §. nihil commune. in 8. & 13. col. quoniam in
 terminis nostris proprietates do. Scipionis, & do. Bapti-
 stę in dicto castro non dicitur notoria, quinimō nul-
 lum ius, seu nullam proprietatē in eo habent, ut infra
 22 latius dicitur. Præterea ¶ utrum exceptio notorię p-
 rietatis in prophanis spoliatum agentē interdictō
 vnde ui excludat, penes me est satis dubiū, quia in spi-
 ritualibus, & beneficialibus non est negandum, quin
 defectus notorius proprietatis illū excludat, per ea, q
 pro hac parte adducuntur, in prophanis uerō fortē
 rium est uerius, q pprietatis defectus notorius resti-
 tutionē nō impediāt, ut plenē discutio in c. in literis.
 de resti. spol. verū cum in præsentia hac indagine nō
 sit opus, ideō disputatione huiusmodi omiffa sto cū
 23 prima responsione. Non ¶ poruit et prædictā resti-
 tutionē impedire, q spoliatio fuerit clādestina, quia
 & si plures uoluerint hoc modo debere limitari regulā
 q spoliatus ante oīa sit restituendus, tamen uerior, &
 cōior est opinio cōtraria, quam sequor post Alex. qui
 hunc articulum examinat in d. §. nihil cōe. in 2. limi-
 tatione. col. 10. ¶ Iusta etiam fuit sententia restituo-
 ria non obstante exceptione illa, ¶ ex quo ageba-
 24 tur de restitutione fortilitiū & castri, cuius recupera-
 tio est difficilis, & exequutio sententię late super prop-
 ritorio postea facile posset impediri, exceptio prop-
 rietatis facit, ut spoliatus non sit ante oīa restituendus,
 sed cognoscenda sit causa proprietatis simul cum cā
 restitutionis, ut uolunt Pan. de Cast. & mod. in l. 2. C.
 de edic. diui. adr. toll. & sequitur Alex. in d. §. nihil cō-
 mune in 3. limitatione. col. 12. principaliter per ea, q
 in simili uoluit Bal. limitando regulam d. l. si quis à se
 fundum per tex. in c. lileras. extra de resti. spol. & per
 nota in c. 1. eod. titu. & in c. benē quidem. per glo. 96.
 distin. ubi non fit restitutio, quando absque irrepara-
 bili præiudicio fieri non posset. Secundo per ea, quæ
 in simili uoluit do. Anto. in c. ex parte. in ult. col. de re
 sit. spol. & habetur per Feder. in consi. 283. quod quā-
 do restitutio fieri non posset absque scandalo, seu nō
 admittendo exceptionem proprietatis scandalum se
 qui posset, tūc ante cognitionem proprietatis illico,
 & ante omnia non est restituendus, exemplificando,
 ut facit Federic. quem refert, ac sequitur Alexan. in d.
 25 5. limitatione. Quia ¶ in terminis nostris restitutio
 fortilitiū, & castri fieri potuit, & debuit prius, quā de
 proprietate opposita discuteretur, quamuis recup era-
 tio ē manibus spoliati postea difficilis esse posset, nā
 exceptio proprietatis illico probari non poterat, nec
 in promptu erat, & ideō restitutio non potuit impedi
 ri opponendo de proprietate, cuius probatio nō erat
 in promptu, argō not. per gl. in l. si quis cōductiois.
 C. locati. & in l. dolo facit cū ibi not. per gl. ff. de exec.
 doli. & habetur in d. l. 2. C. de edic. diui. adr. toll. Proce-
 deret

deret, ergo dictum Pauli de Cast. in d. l. 2. quando agē
 ti super spolio opponebatur exceptio proprietatis, cu
 ius probatio facilis, & in promptu erat, ut est de men
 te Bal. & sequacium in dicta limitatione. & hoc clarē
 apparet ex dicto Bald. ut refert Alex. in d. 5. limitatio
 ne, qui uoluit, q̄ quando ex restitutione damnū irre
 parabile sequi posset, ut quia rei recuperatio posset ef
 se difficilis, tunc restitutio rei impediatur, si opponi
 tur de proprietate, cuius probatio facilis, & in prom
 ptu esset: ex quo dicto postea Pau. de Cast. in d. l. 2. in
 fert ad casum fortilitii, ergo uoluit intelligere in ter
 minis, in quibus loquitur Bal. uidelicet q̄n exceptio
 nis domini probatio facilis esset, & in promptu, arg.
 not. per Bart. in l. nō solum. §. liberationis uerba. ff. de
 libera. lega. Secus igitur, si probatio proprietatis non
 esset in promptu, sed in casu nostro probatio nō erat
 postea ex processu facto, in quo de iure proprietatis
 ipsorum nondum est probatū, ergo &c. Præterea hoc
 dictū Pauli de Cast. ita simpliciter intellectū non v̄
 abque difficultate procedere per regulā d. l. si quis a
 se fundū. in consideratione enim esse non debet peric
 culū, & præiudiciū, sed scandalū, quod posset contin
 gere in recuperando castrum, eiusq; possessionē ex
 manibus spoliati, cui restitutio fieret, sicut nō fuit in
 consideratione eo tpe, quo prius fuit à p̄dōne occu
 patū, ne melioris conditionis esset malus, quā bonus
 & stultus, quem peritus, iuxta l. feruius. ff. quod ui. aut
 clam, & c. cum qui. de præben. in 6. nā sicut p̄supponi
 tur, q̄ superior iuris remediis potuerit cogere p̄dō
 nem ad restituendū castrum spoliato, ita ex parte spo
 liati restituti p̄supponendū est, q̄ iudex possit iuris
 remediis cōpelle ipsū spoliatū domino restituere.
 ¶ Præterea ubicunque recuperatio fortilitii facilis
 esse posset, & suspitio scandali, ac damni irreparabilis
 cessaret, tunc de mente omnīū esse v̄, quod etiam for
 titilitii restitutio illico, & ante cognitionē proprietatis
 faciendā esset à cessante ratione: sed hoc fieri p̄t
 mediantē promissione p̄næ, & datione fideiussorum,
 qui pro spoliato fideiuberent de restituendo castrum
 in euentum, in quem de dominio, & iure ipsius p̄dō
 nis, & non iure spoliati restituti constaret, argumē
 to l. 1. & per totum. ff. de iudi. sol. & l. fancimus. C. de
 fideiuss. cum similibus. ergo &c. ¶ Non t̄ obstat di
 ctum Bal. in d. 5. limitatione, quod quando restitutio
 non posset fieri abque p̄iudicio irreparabili, excep
 tio proprietatis admittitur. per textū in d. c. literas.
 Idem, quando restitutio abque scandalo fieri non va
 leret, ut in casu, quem ponit Ant. in d. c. ex parte. & Fe
 deri. in d. conf. Quia responderetur primo, quo ad ter
 minos. d. c. literas, q̄ ibi ex restitutione tale p̄iudiciū
 irreparabile sequi poterat, q̄ per dationem fideiussor
 um, seu aliter reparari non poterat, nam facta restitu
 tione mulieris mors mulieris sequi potuisset, que pos
 tea nullo modo poterat reparari. Secus si aliquo iu
 ris remedio posset obuiari dāno, & p̄iudicio, quod
 ex restitutione sequi posset, ut uidetur probare tex. in
 d. c. literas. in fin. uer. cum ibi nota. per glōf. Secundo
 responderetur quo ad ea, que uoluit Anto. & Federi. q̄
 ex natura ipsius restitutionis scandalum ibi sequebat
 ur, uidelicet mutatio habitus diuersimodē in ipso
 monacho restituto, quod uidetur satis absurdum. argu
 mento eorum, que habentur in c. cum autem. de
 iure patro. & c. cum Ioannes de regula. & ideo prop
 ter uitandum hoc scandalum restitutio impeditur. c.
 nihil cum scandalo. cum materia. de p̄scrip. sed quā
 do ex natura ipsius restitutionis scandalū non immi
 neret, nec facta restitutione scandalum necessario se
 queretur, sed ex post facto ex inobediētia, & facto ho
 minis à iure reprobo, tunc huiusmodi scandalū nō

est considerandū, & restitutio est faciendā. Cui
 rior possit illi scandalo iuris remediis obuiari.
 Etū fuit, & ueluti sapiēter, & rectē fecit do. Vnde
 qui tulit sententiam restitutoriā ad fauorem domini
 Gottofredi contra dominum Scipionem, litesq; in
 sortes, p̄stita cautione cum idonea fideiussoribus,
 ex tenore sententiæ cōstat. ¶ Ex p̄dictis est intē
 27 q̄ t̄ rectē processit p̄fatus dominus Vicarius,
 stando iuramentum domino Gottofredo iura
 minos d. l. si quando. & d. c. fin. ad probandū bon
 ta, & exportata, illorumq; ualorem, nam cum do
 lentia, & spolio facto per dominum Scipionem,
 & legitime confiteri, merito potuit tale iuramē
 in odium ipsius spoliatoris deferri, ut in d. l. si
 Potuisset etiā do. iudex, si uoluisset, declarare
 dominum Scipionē cecidisse ab omni iure, quo
 bebar, si quod habebat, in dicto Castro Mont
 ni, aut illum in estimatione dicti Castri, aliorū
 bonorum mobilium raptorum condemnandum
 28 dum terminos l. si quis in tantam. C. vnde uis
 tē iudex hoc facere omisit, p̄supponendo
 Scipionē cum sequacibus esse militē, quod
 probatum, iudex secundum aliquos doctōr.
 tuisset dictum dominum Scipionem, & sequa
 iure punire p̄na. d. l. si quis in tantam. ut habet
 Sal. post Bar. & alios in d. l. 1. in 3. q. sed quia nō
 probatum, ipsum dominū Scipionē esse militē
 30 do de militibus, qui priuilegio militum gau
 bent, iuxta l. 1. ff. de milit. testam. ac t̄ quia mil
 alia si miles personā non excusantur à p̄nā
 in tantam, nisi q̄ inuadunt rem, que uerē fuit
 ibi uolunt Sal. & alii cōmuniter post Bart. Ideo
 debuit dictum dominū Scipionē punire p̄na
 ex quo do. Gottofredus hoc petierat, nam car
 tis Baroni non reputabatur, nec erat proprietas
 domini Scipionis, neque hoc probatum in
 rem dominus Scipio ceciderit à iure suo, sicut
 di Castri, ac ab aliis petitis ex eo, q̄ contra
 nem iuramē uenerit, concludo, q̄ non, quoniam
 spectu domini Gottofredi non potest dici, quod
 minus Scipio contrauerit alicui transactio
 pacto facta, uel facto cum domino Gottofredo,
 enim interuenit transactio facta de anno 11
 die 11. Augusti, nō tamen interuenit tanquam
 seu tanquam contrahens cum domino Gottofredo,
 sed solum cum domino Eaprista eius fratre, in
 noie dicti instrumenti constare dicitur: ergo
 dominum Gottofredum non potest dici dicitur
 nem contrauēnisse, aut incurrisse aliquam p̄nā
 uentionalē, nec p̄nā d. l. si quis maior. nec t̄
 29 habet locum inter ipsos contrahentes, nec t̄
 iudicat, ut habetur in d. l. si quis maior. & per
 in d. conf. 9. Præterea, ueluti supradictum
 na illius legis non extenditur ad minorem
 contrauenientem, qualis est dominus Scipio,
 postea hoc anno 1539, die 19. Martii factum
 quoddam compromissum inter ipsum domi
 tofredum ex una, & dictum dominum Scipionē
 altera super litibus, & differentiis inter eos
 bus super dictis bonis mobilibus tēpore spoliati
 & exportatis, & super damnis, ac interesse dicitur
 ni Gottofredi, litesq; consortum, deinde sequa
 fuisse laudū ab ipsis partibus expressē, ac toto
 tenore exposito solemniter, & cū iuramento
 gatam, & approbatū, equidem stare iis, que sup
 ximē contra dominū Scipionē dixi, & ab illis
 30 derem. Sed t̄ cū extet dictum laudū ut supra
 rum, & emologatū, illud omnino seruandū
 eo non recedendū. l. ne in arbitris. §. si q̄s aut. C.
 bitr. & doct. in c. quinquauallis. de iur. Quod

facienda, cum
 edis obtinere
 feci do. Vnde
 id fauorem
 onem, litig
 mea fidei
 redictis et
 nus Vicaris
 ottofredo
 probandū
 m, nam cum
 am Scipion
 tuit tale in
 i, ut in d. l. q
 et, declarare
 omni iure, quo
 Castro Mont
 Castri, alio
 nondemnan
 C. vnde ul
 apponend
 lilit, quod
 quos doct
 nem, & se
 nam, ut hab
 q. sed quia
 ne esse mil
 militum gra
 ac et quia
 tur a pona
 qua uere fac
 post Bart. Ide
 ne punire
 erat, nam
 erat prop
 abatum in
 ure suo, et
 q contra
 q non, quon
 orelt dici, qu
 cui transla
 no Gottofred
 facta de anno
 menit tanquam
 omino Gotto
 a eius fratre,
 dicitur: ergo
 otest dici d
 te aliquam
 nis maior,
 nentes, nec
 maior, & per
 apud dictum
 d minorem
 omino Scipio
 Martii factum
 r ipsum domi
 minum Scipio
 nis inter eos
 s tēpore spoli
 c interesse d
 a, deinde se
 xpresse, ac to
 iuramento
 larē iis, que
 dixi, & ab ill
 audū ut supra
 no seruandū
 is. Si q. aut
 e iuratur. Quo

missarum, nec non florenos quadringentos sibi promissos post mortē do. Catherina, & in hoc instrumēto do. Amadeus non promissit dictas dotes restituere sub hypotheca, & obligatione suorum bonorum, sed obligationem bonorum fecit solum in casu, quo contraueniret dicta cōfessione, ab solutioni, & liberationi, de qua in dicto instrumēto, † tamen filiis dicta do. Violātis, uidelicet dd. Baptiste, & Scipioni pro restitutione dotium maternas saltē tacite debent dici hypothecata bona tunc per ipsum d. Amadeū possessa in casu restitutionis dotiū, per tex. in l. unica. §. r. C. de rei ux. act. & §. fuerat. Insti. de act. Posset et esse, qd in alio instrumēto dotium prius cōtracto, de quo habetur mentio in instrumēto predicto, facta fuerit per do. Amadeū expressa bonorū obligatio, & hypotheca. Et ideo negari non pōt, quin dicti duo fratres possint pro dotibus maternis regressum habere ad bona maximē tunc per ipsum do. Amadeū possessa, ut in d. l. unica. & l. in rebus. cum siml. C. de iure do. ¶ Obstarer † tamen ipsis fratribus, si essent hāeres do. Amadei patris sui, & uellēt regressum habere ad bona per tertium possessa ex cōtractu, & factō ipsius do. Amadei, nam quamuis illa bona essent propria ipsorū fratrum, tū ipsi non possent contrauenire alienationi, & obligationi illorū bonorū facta à patre suo, cuius essent hāeres, ut in l. cum à matre. C. de rei uendi. & latē habetur per Alex. in consi. 19. 26. & 28. in 5. uol. Sed in casu nostro castrū Mōtisbaroni ad d. Gottofredū ex cōtractu do. Amadei peruenit, ergo &c. ¶ Præterea & si hi duo fratres pro dotibus maternis regressum habere possent ad alia bona paterna, quæ extant, & quæ tēpore data, & constituta dotis à patre suo possidebantur, non tū possent habere regressum ad dictū castrū Montisbaroni, quod per fideicommissum ad dominū Gottofredū peruenit: nam, † ut est iuris notissimū, restitutio dotis non debet de bonis fideicommissi subiectis fieri, nisi in subsidium, uidelicet quando alia bona oneri fideicommissi non subiecta non reperirentur, ad authen. res. quæ cū materia. C. cōia delega. An autem dicti fratres sint hēres domini Amadei patris sui, & an castrū Montisbaroni ex testamento domini Baptiste antiquioris ad ipsum dominū Gottofredū iure fideicommissi peruenit, infra latius dicitur. ¶ Præterea posito, qd dicti duo fratres ius hypothecæ, uel aliud super dicto castro habuissent, tū † ex quietatione, ab solutione, & renūciatione facta in instrumēto transactionis facta de anno 1537. sub die 11. Augusti per dictum dominū Baptistam iuniorē ipsi domino Gottofredo uerbis multum pregnantibus, & se in uicem absoluedo ab omni eo, & toto, quod una pars ab alia, & è contra petere, ac exigere possēt ex quacumque cā cogitata, & non cogitata, cognita, & incognita, & quæ de præsentī cōpeteret, & in futurū ex quacūque causa etiam de futuro etiam per aquilianam stipulationem &c. & cum renūciatione omnium iurium utriusque partium competentium ex testamento tam domini Amadei, quā dicti do. Baptiste, quorū testamentorū uerba dixerunt se uidisse, & legisse, & de dispositis in illis informationē, ac notitiam habuisse, absq; dubio pro parte dicti domini Baptiste debet dici remissum non solum ius hypothecæ dotiū pdictarum, sed et ius, si quod habuisset, in dicto castro, & bonis ad dominū Gottofredū peruentis ex aliqua subtrutione, seu fideicommissō factis in testamēto aui sui p ea, quæ uolunt doctor. in d. §. duo fratres. in 4. & 5. quæstio. ibique Alex. & in cōf. 11. uol. 2. & habetur in laq. liana. cum l. seq. & ibi scribentes. ff. de transactionib. & in l. tres fratres. ff. de pactis. cum similibus: ergo saltem respectu partis dicti domini Baptiste non potest haberi regressus ad bona, quæ dominus Gottofredo

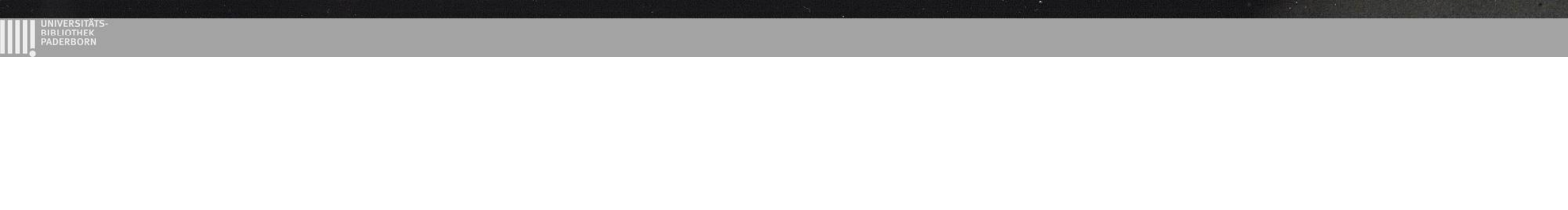
dus possidet occasione dotium maternarū. ¶ An autem dominus Gottofredus dicatur priuatus oī comodo, & iure sibi acquisito ex transactionibus inter eum ex una, & dominū Baptistam ex alia contractis, propter inobseruantiam, & contrauentionē ultimā transactionis, concludo, q̄ si aliquid ius posset dici ip̄ si domino Gottofredo competere ex transactionibus precedentibus, uidelicet ex illa, quæ fuit inter ipsos celebrata de anno 1530. & de anno 1535. illud ius nō censeretur amissum ex contrauentione, & in obseruatia transactionis factæ de anno 1537. quia, † ut uoluit doct. communiter post glo. in d. l. si quis maior. per illum textum, contraueniens pacto, seu transactioni iuratae solū perdit ius, quod sibi ex illo contractu potuit acquiri, non autem quod ex alio. ¶ Præterea ex inobseruantia ultimæ transactionis do. Gottofredus non potest dici priuatus iure sibi ex prima transactione acquisito, qm̄ illud prius amisserat, quando in secunda, seu ultima transactione ipse administrationē, & usufructum remisit, & titulo donationis liberauit dominum Baptistam ab obligatione duorum millium ducatorum, prout in dicto ultimo transactionis instrumento habetur, si quod ergo ius potuit dici ipsum amisisse, profectō diceretur duntaxat illud amisisse, quod si bi fuerat ex ultima transactione acquisitū. ¶ Vtrum autē & illud do. Gottofredus perdidisse dicatur, profectō † si constaret de ipsius inobseruantia promissorū dolosa, dicendū esset, ipsum fuisse factum indignum illo iure, ut in d. l. si quis maior. cum supradictis. Sed cum non constet, nec probatū fuerit, ipsum dolosē contrauenisse, seu fraudulenter conuenta non obseruasse, non debet dici illud ius amisisse: nā inter alia requiritur, q̄ quis dolo contrauenierit, & requiritur dolo uerus. Et ideo uolens obtinere debet dolum proponere, & articulare, illumq̄; probare, alioquin succumberet. l. dolum. C. de dolo. & l. merito. ff. pro socio. & hoc est maximū frenum, quod imponitur ferocitati, & asperitati illius legis, ut inquit Curtius ibi ex mente Bal. & aliorum communiter, quos supra retuli, & sequitur Alex. in l. fin. ff. qui latitida. cogan. & late in d. consi. 92. uol. r. † qualibet enim causa ēt iniusta ad effectū euitandi pœna d. l. excusat à dolo gl. in l. 1. in fin. ff. de abigis. & in l. plagii. C. ad l. Fla. de plagia. Sed dominus Gottofredus semper dedit operam rei militari, ut est notoriū, † & propter rem militariē iuris ignorantia permittitur, ergo in dubio ad euitandam pœnam præsumi debet potius per iuris errorē, q̄ per malitiā, seu dolum uenisse, si in aliquo minimo reperiat ipsum contrauenisse, ut per Bal. in l. penul. C. de his, qui se à scrib. in testa. & Alex. in d. cōf. in ult. col. Et ex hoc cessaret, si in triūm diceretur, † q̄ ex quo dominus Gottofredus omisit facere id, quod sciuit se debere facere, dolo in eo præsumitur, Bartol. in d. l. dolum. & Alexand. in l. ubi. cum similibus ibi allegatis. ff. de edend. nam hoc non procederet in eo, in quo iuris ignorantia tolleratur ad euitandam pœnam, & maximē ad euitandam pœnam d. l. si quis maior. cuius incursum qualibet minima cā etiā iniusta impedit, & euitat, ut dicunt Moderni. ibi ex mente Bal. & Alex. & Pau. de Cast. in d. l. si. ff. q̄ fatida. cog. & Alex. in d. cōf. 92. Præterea † ad hoc, ut do. Baptista posset † dominum Gottofredū obtinere ex inobseruantia transactionis, cset necessariū, q̄ ipse p̄basset se p̄ parte sua adimpleuisse oīa, q̄ in dicto transactionis instro. p̄misit, ut habetur in d. l. si qs maior. ac ēt in l. Iulianus. §. offerri. ibiq̄; Pau. de Cal. post Bar. ff. de act. emp. & q̄uis p̄batū fuerit, ipsū aliqua adimpleuisse, nō tñ oīa, quin immo exp̄sē triūm apparet, uidelicet do. Baptistā in aliquo uenisse agēdo con-

tra dominū Gottofredū, & petendo Castrū Montisbaroni ad se pertinere ex testamēto do. Baptistæ cū illud ius, & quodcuq̄ aliud sibi ex testamēto patris sui, seu ex alia quacūq̄; cā cōpetens tenuerit dicto do. Gottofredo, ut ex dicto instrumentum transactionis factæ de anno 1537. cōstat: ergo dici potest cū culpa, & doli cum dolo cōpensari debere. l. uero. cū ibi no. ff. sol. mat. & præsupponunt communiter in d. l. si quis maior. ¶ Capiō nunc illius petitionis dictorū fratrum. in qua petunt declaratum Castrū Montisbaroni cum fructibus, & petunt ius ad ipsos ex testō do. Baptistæ aui sui spectare, qua uidentū est, utrū dictū castrum Montisbaroni de iure spectet, & p̄tineat ad dictos dominos, fratres & ad unumquemq̄; eorum pro dimidia, prout & petunt, an uero ad do. Gottofredū. Cū quere re aduocati utriusq̄; partis multū laborauerint, mihi fuit ex deductis, & allegatis p̄ eos ueritate re. Cōcludo itaq̄; illud castrū spectare, & p̄tinerē do. Gottofredū, non autē ad dictos do. Baptistæ filios, & ideo ipsum dom. Gottofredū petere ad petitionem super hoc per dictos do. fratres absolui: & ad sic concludendū mouer in primis dispositis per dictū do. Baptistam antiquiorē instrumentum, qui post factā institutionem uniuersæ de bonis mobilibus, iuribus, & actionibus, in hæredes insti tuit do. Francēsiū, do. Amadeū, do. Gottofredū fratres, & filios ipsius testatoris, re institutionis inter dictos tres filios suos dicitur ac diuisit bona immobilia, uiciniq̄; certa boni gnando, uidelicet do. Francēsiū castrū Septem pluribus aliis bonis stabilibus, domino Amadeo Montisbaroni, & alia plura bona, & do. Gottofredo alia certa bona, prout in dicto testamento uenerunt. Præterea uolēs dictos testator in omnibus uidere, iussit, q̄ si cōtingeret dictū do. Francēsiū decedere sine filiis masculis, & cū filiabus foemineis, pluribus, illæ dotari deberent à dicto do. Amadeo quem pars dicti domini Francēsiū perueniret. Atque ut prædictū est, dictū castrum, & dicta pars ad ipsū dom. Francēsiū in casu præmissio, uidelicet quando do. Francēsiū decederet sine filiis masculis, p̄tinerent ad ipsum do. Amadeū, eo in casu, & et ipse do. Francēsiū decederet sine filiis masculis, & foeminis, ordinauit do. testator, q̄ do. Amadeus de parte sibi assignata, ut supra, i eo casu tñ det dicto do. Gottofredo castrū Montisbaroni cū omnibus partibus supra assignatis &c. exceptis &c. Hæc itaq̄; q̄ in testō continetur, ex quibus inferitur, q̄ do. Amadeus uoluit substituere ipsum do. Amadeū in castrum Montisbaronē, & parte relicta do. Francēsiū in casu, q̄ do. Francēsiū simpliciter sine filiis masculis decederet ut ibi in casu p̄misso, uidelicet quando dominus Amadeus qui casus uidetur solū principaliter consideranda habita consideratione, an cū foeminis, an sine foeminis, ut colligitur exp̄sē ex illis uerbis testamenti sui præmissio, uidelicet quando dictus do. Francēsiū decederet sine masculis. Casus autē p̄misus erat, q̄ do. Amadeus decederet sine masculis, sed cū foeminis, ut supra, & ordinauit, q̄ si cōtingeret, prælatū do. Francēsiū decedere sine filiis masculis, sed relicta parte uel pluribus filiabus foeminis, ergo in illo casu, q̄ do. Amadeus decederet cū foeminis, noluit hoc cōsiderandum esse, q̄ decederet cū foeminis, sed solū simpliciter sine masculis decederet, q̄ sine masculis decederet, q̄ si decederet sine masculis, siue habeat foeminas, ut patet. Et † q̄ quis hic casus, si decederet sine masculis, uerbis, & essentialit̄ possit dupl̄t̄ p̄tingere uidelicet q̄n qs decederet sine masculis, sed cū foeminis item quando sine masculis, ac etiam sine foeminis

lo Castrū Montisbaroni
do. Baptista
bi ex testam
cōperens
infrum
at: ergo dicit
ensari debet
supponunt do
pio nuncill
tunt declar
us, & per
ui sui spectare
m Montisbar
s dominos
midia, prout
di. Cumque
laborauerit
eos ueritate
tare, & p
do. Baptista
m. Gottofred
os do. frater
oneor in prim
antiquiorē
onem unice
tionibus, in
o. Amadeus
testatoris,
lios suos dicit
niq; certa bon
castrū Septim
domino Amade
ona, & do. Gott
testamento
or in omnia
q; do. Frater
b? foemina
dicto do. Amade
perueniret. Ex
dicta pars affir
so, uidelicet qu
males, per
casu, & et ipse
& foemina
deus de parte
m det dicto
omnibus per
&c. Hæc
infertur, qu
madeū in casu
fio in casu,
males de
nando domi
ter confidera
minis, an sine
rbis testame
ctus do. Frater
pmissus erat,
ū foemina,
præfati do. Fr
is, sed restat
o in illo casu,
noc considerat
ū simpliciter,
ulis decedit,
nabeat foemina
si decesserit
d dupl? ptinge
culis, sed cū
iam sine foemina
quod

quoad effectū substituendi in castro Septimarū, ac et
in castro Montisbaroni testator solū illū casum consi
derauit, q̄ sine masculis decesserit, ut ibi in casu pra
missis, uidelicet quando dominus Fracesius sine ma
sculis decederet, & ibi in eo casu tantum, & hoc con
tingit illa rōne, quia casus ille, si decesserit sine filiis
tingit, illa rōne, quia casus praedicto, prout
males, uerificatur in utroque casu praedicto, prout
in simili dicitur q̄ de casu impotentia uulgaris substi
tutionis, qui ut unus casus uerificatur, ut quia moriatur, uel
in pluribus casibus uerificatur, ut quia moriatur, uel
sic incapax, ad tradita per Bar. & alios in l. r. ff. de uul
g. & pup. qui tñ plures casus pro uno tñ reputantur,
& ponuntur ad eundē effectum, uidelicet ut substitu
tus possit admitti, ut ibi p Bar. & alios, & per Imo. in
c. Raynuitus. de testa. ubi plenē solco examinare. Et
hoc mō possunt concordari uerba posita in testō ibi
in casu praemisso &c. & ibi eo in casu, & et ipso Frāce
sio &c. & ibi in eo casu tantum det dicto &c. Prætera
dici ē potest, q̄ testator quoad effectum dotandi in
casu, quo dominus Fracesius sine filiis masculis de
cederet, considerauit duos casus, uidelicet an deces
serit cū filiabus, an uerō sine filiabus, nā primo casu
uoluit dñm Amadeū teneri ad dotandū, secundo au
tem casu non, & in hoc casu uerificatur illa uerba, q̄
si contingeret p̄fatum dominū Fracesium decede
re &c. & illa eo in casu, & et ipso Fracesio decedente
sine filiis masculis, & foeminis. Sed quoad effectū sub
stituendi tam in castro Septimarū, quā in castro Mō
tisbaroni testator simpliciter considerauit solū illum
casum, si dominus Fracesius sine masculis decesse
rit, ut ibi in casu praemisso, uidelicet q̄ quando domi
nus Fracesius &c. & ibi in eo casu tantum det dicto
domino Gottofredo, qui casus si decesserit sine filiis
masculis, ut dixi, pōt contingere, siue decedat cū fo
eminis, siue sine foeminis, sed hoc q̄ decedat cū foemi
nis, uel sine testator noluit debere cōsiderari, sed solū
illud de per se, q̄ sine masculis decesserit: solū enim
providere uoluit masculinitati ipsius, & suæ domus,
& familia uocando duntaxat masculos, & nō foemi
nas, quos uoluit dotari, & ad masculos tantum testa
tor pro conseruatione domus, & familiae suæ uoluit
dicta castra, & bona sua peruenire, ut ibi, & quod mul
tū et conuenit uoluntati ipsius domini testatoris af
fectus domū suā manuteneri, & ibi, & ut ipse dñs
testator posteritati cōsulat, prouidit &c. & ita cōside
rādo, & declarando uerba testamenti benē adaptan
tur. Ex quibus infertur, q̄ testator uideret, uoluisse i
casu, quo per mortem do. Fracesii decedentis sine fi
liis masculis castrū Septimarū ad dominū Amadeū
perueniret, q̄ castrum Montisbaroni etiam deberet
peruenire ad do. Gottofredū, illiq̄ daretur, & sic si
ue do. Fracesius decederet cū foeminis, siue sine fo
eminis, hoc nō q̄ extaret foemina, uel nō, nō impediāt,
quin ex substitutione castrū Septimarū ad do. Amadeū
decedere deberet, ergo nec debet impedire, nec
facere, quin castrū Montisbaroni ad do. Gottofredū
debeat peruenire. ¶ Prætera solū in casu, quo castrū
Septimarū ad do. Amadeū pueniret, testator uoluit
castrum Montisbaroni ad do. Gottofredū spectare,
ne contingeret unum ex filiis dicta duo castra simul,
& eodē tempore ex immediata dispōne testatoris ha
bere, quod quidem testator quodāmodo abhorruif
se uidetur, quia q̄ ut cessaret inuidia inter fratres, &
æqualitas quoad possit, inter eos conseruaretur, iu
xta l. i. liberis. C. de colla. cum simi. testator semper
di. p̄fati, q̄ alter haberet unū castrū, & alter aliud, &
in istius dō assignauit castrum Septimarū do. Frāce
sio, & castrū Montisbaroni dño Amadeo, & substituē
do similiter uoluit, q̄ si dominus Amadeus decederet
sine filiis masculis simpliciter, & sic siue cū foeminis,

siue sine, castrū Montisbaroni non ad dominū Fran
cesū, sed ad dominū Gottofredū perueniret, ut plu
res honoraret, ac et in aliis casibus substitutionum, in
quibus noluit dicta castra, & bona ad descendentes, &
alios masculos de familia peruenire debere, dicta ca
stra inter plures distribuit, ergo in omni casu, quo ca
strum Septimarū per mortē do. Fracesii perueniret
ad do. Amadeum, uoluit castrum Montisbaroni ad
do. Gottofredū peruenire. Sed castrū Septimarū de
buit ad do. Amadeū peruenire et in casu, quo do. Frā
cesius decederet sine filiis masculis, & cū foeminis, ut
clare in dicto testamento do. Baptista antiquioris cō
tinetur, igitur et in hoc casu castrū Montisbaroni ad
do. Gottofredū spectare debet. Et ad hunc casum tan
tū, uidelicet quando castrū Septimarum ad do. Amadeum
perueniret, testator uoluit respectū habere, &
non ad alium ad effectū, ut dicta castra inter plures fi
lios suos distributa essent. Et consequenter hoc habe
bit locū, siue do. Amadeus decesserit cū filiabus, siue
sine filiabus. Nec adest ratio concludens, quare in ca
su, quo do. Fracesius haberet filias, ipse do. Gottofre
dus magis deberet à dicto castro Montisbaroni exclu
di, quā quando filias non haberet, cū testator de di
ctis castris, ac aliis bonis solū prouiderit respectu de
scendentū, & aliorū masculorū de familia, & de do
mo pro cōseruatione familiae, & ut posteritati mascu
lorū de agnatione conseruaret, & non respectu filiarū
foeminarū, q̄ per quas agnatio, & familia nō conser
uatur, sed per masculos tantū, ut in §. caterū. & in §.
media. Insti. de legi. agn. succes. & per Ioan. And. post
Richar. Malum. in addi. in tit. de testa. per Ana. in cōf.
20. & per Bal. in l. maximū uitiū. C. de lib. præte. nam
& in casu nostro, & in institutionibus, & substitutio
nibus testator semper prætulit masculos foeminis illas
duntaxat dotando, ergo superextantia foeminarum
do. Fracesii non debet operari, q̄ do. Gottofredus à
castro Mōtisbaroni excludatur, ex quo casus ille eue
nit, propter quem testator principaliter motus fuit
ad disponendū, q̄ castrum Montisbaroni ad do. Got
tofredū perueniret, uidelicet quia castrū Septimarū
peruenit ad do. Amadeū ob mortē do. Fracesii, qui
sine masculis decessit, & ideo illa uerba testamenti in
hoc casu tantum &c. debent intelligi, uidelicet in ca
su, quo castrū Septimarum ad do. Amadeū perueni
ret, ad quē debet peruenire, siue do. Frācesius decede
ret sine filiis masculis, sed cum foeminis, siue sine ma
sculis, & sine foeminis. Et quamuis quoad uerba hi uide
antur duo casus diuersi, in effectu tamen est unus
tantū, & propterea dicitur in testamēto eo in casu, &
etiā ipso Fracesio decedente sine filiis masculis, &
foeminis. ¶ Confirmantur et præmissa considerando
substitutionem factā de castro Montisbaroni in casu,
quo dominus Amadeus sine filiis masculis decede
ret, nam testator uoluit illud spectare debere non ad
dominū Fracesiū, qui castrū Septimarū habebat,
sed ad dominū Gottofredū, siue do. Amadeus dece
deret cū filiabus, siue sine: ergo idē dicendū est in ca
su, quo per mortē do. Fracesii ad do. Gottofredū spe
ctare deberet, ut ad eum pertineat, siue is decesserit
sine masculis cū filiabus, siue sine filiabus, nam q̄ una
pars testamenti aliā declarat, & præcedētia declarant
per subsequētia, & è contra, & substitutio declarat p
institutionē. l. si seruus pluriū. insti. cū sim. ibi alleg. ff.
de leg. i. l. qui liberis. in fin. l. si in testamēto. l. cohēdi.
§. ex his. l. si p̄. & l. si plures. ff. de vulg. & pup. l. i. & ibi
gl. C. de imp. & al. subst. l. si mihi, & tibi. i. §. ff. de leg.
i. & l. quoties. in prin. ff. ad treb. Prætera v̄ expressū
in testamento, q̄ do. Gottofredus deat habere castrū
Mōtisbaroni in utroq; casu p̄dicto, ut ibi eo i casu, &
et ipso Fracesio decedēte sine filiis masculis, & sine
N n 2 foeminis,

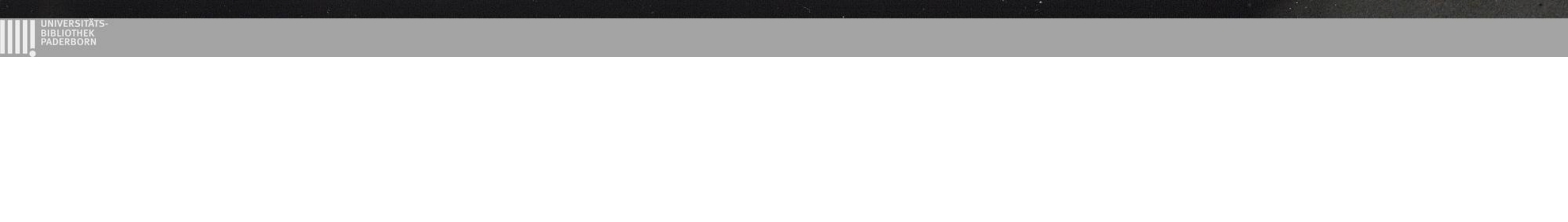
48 feceminis, nam † sub illis uerbis eo in casu uoluit cōprehendere, & referre casum prius proximè relatum, qui est si dominus Francesius decesserit sine masculis, sed cū feminis, hæc enim pronomina hic, is, & similia stant demonstratiuè, ut habetur in l. i. ff. de nomi operis nuncia. & l. sciendum. in fin. cum ibi not. ff. de uerborum significatio. ergo non solum in casu, in quo dominus Francesius decesserit sine filiis masculis, sed cum feminis, qui est casus demonstratus, sed et si decesserit sine filiis masculis, & sine feminis, qui est casus expressus. Quod fortius suadet, nam dicendo & etiam ipso Francesio decedente sine filiis masculis & sine feminis, uoluit implicare, & comprehendere casum, quo cum feminis decederet, quia † dictio et

49 est implicatiua, & implicat, atque ampliat idem in casu implicato omisso, quando non exprimeretur nisi unus casus cum illa dictione etiam, ut in l. quodcumque. §. si quis ita. per glosam. ff. de uerb. oblig. clem. ut calumniis, ibique Cardin. de re iud. Dec. in consi. 466. & Aretin. in consi. 67. cum similibus infra statim allegandis, ut quia in casu nostro dictum fuisse simpliciter etiam ipso Francesio decedente sine filiis masculis, & feminis absque expressione alterius casus, & sic absque eo, quod fuissent expressa illa alia uerba eo in casu, idè enim uideretur uoluisse testator, si dominus Francesius decesserit sine masculis, sed cū feminis, quia dictio etiam implicat idem in casu omisso: ergo à fortiori hoc dicendum est, si casus implicatus aequaliter, & uerbis generalibus, ac demonstratiuis fuit expressus, ut est in casu nostro, in quo dicitur eo in casu, & et ipso Francesio decedente &c. quoniã concurrunt expressio facta per uerba generalia, seu demonstratiua, item cōprehensio mediãte dictione implicatiua etiam. Præterea † de natura huius dictionis implicatiuæ etiam est ampliare, & ponere, seu exprimere casum magis dubitabilem, & præsupponere casum omisum, seu specialiter non expressum esse minus dubitabile, Archid. in c. cum in illis. de præben. in 6. ibi etiam si curā animarū habeat, nã inferitur à fortiori idem, si non habeat curam animarū. l. 2. C. fam. heric. in fin. per quem text. hoc uoluit Soc. in l. 1. in princ. in ult. colum. ff. de uerborum obligatio. cap. ut quis. de electio. in 6. & l. hæc scriptura. in fin. cū aliis supra proximè allegatis. Sed in casu nostro per dictio nē etiam exprimitur casus, quando Francesius decederet sine filiis masculis, & feminis, ergo hic casus duobus modis magis esse dicitur ad effectum, ut castrū Montisbaroni deretur domino Gottofredo, quã casus, quando cum feminis tantum decederet. Sed priori casu dominus Gottofredus uocatur ad castrū Montisbaroni, ut in testamento habetur, ergo multo magis in secundo casu debet admitti, argumento athen. multo magis. C. de sacrosanct. eccles. & C. de episcopis, & clericis. ¶ An autem pluralitas illa sine masculis, & feminis resoluitur in suas singularitates, hæc inuestigatio non uideretur multum necessaria, quia ultra pluralitatē illorum duorum casuum testator idem uideretur disposuisse expressè in casu singulari, de quo agitur, uidelicet in casu, quo dominus Francesius decederet solum cū feminis, ut colligitur ex illis uerbis eo in casu, & ex illa implicatiua etiã, ueluti supra declaratum fuit. Vel si dicamus hanc discussionem esse pertinentem, uideatur dicendum, illam pluralitatem fore in suos casus singulares resolendum per ea, quæ domini aduocati ipsius domini Gottofredi considerauerunt, quæ nō refero. Et ultra illa uerba eo in casu, quæ comprehendebant casum, in quo dominus Francesius decederet sine masculis relictis feminis, uoluit etiã testator addere casum, seu conditionē, si dominus Francesius decederet etiam sine masculis, & feminis, ne eueniente

hoc casu posset dici contra dominum Gottofredum ipsum esse exclusum, & non uocatum, tum quia conditiones uoluntariæ non extenduntur de casibus, sed casus omisus habetur pro omisso, ut in l. gellus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & postulat. uis. & l. qui hæredi. cum similibus. ff. de condi. & dem. monst. tum quia † regula substitutionum, & fidei commissorum est, ut non habeant locum, nisi in casibus cōprehensis sub uerbis, & semper dici potest, ut non loquitur substitutio, ut dixit lo. And. in add. Specul. in tit. de testam. §. 1. uersic. occurrit. Quid consi. 21. Abb. in cōsi. 140. facti contingentia. ff. in cōsi. 63. in 8. col. uolu. 3. ¶ Nec obstat, si dicitur ex quo dominus Gottofredus fuit uocatus in casu quo dominus Francesius decederet sine masculis, & feminis, uel exclusus, si saltem cum filiabus decedendo arguendo à contrario sensu, quod argumentum uelidissimū. l. 1. §. huius rei. ff. de offic. eius, cuius iuris. Quia respondetur primo † hoc argumentum non procedere ad excludendum casum includendum, sed solum casum non comprehendendum, sed solum casum non comprehendendum. At casus si decesserit saltem cum filiabus, exclusus tam per uerba eo in casu, quam per implicatam est, ut supra dictum est, ergo argumentum à contrario non procedit, alioquin uerba illa contra se, & illa dicitio etiã superflua starent. ¶ Secundum principaliter considero, quod dominus Baptista iuratus ad partem castrū, quam præterit habere, est edus, quā posito, sed non concessio, quod ex testamento sui, uel aliter castrum illud pro parte ad eum pertinere debuisse, tñ ex remissione, & renunciatione, quæ uerba multum prægnantia, & cum iuramento, ut se dicitur priuatus omni iure, quā in eo habere habere potuit, cum uoluerit illam renunciantem remissionē iurum generaliter extēdi debere, & ad cogitata, & incogitata, & ad ea, quæ tempore testantur tam ex testamento domini Baptiste, quam ex testamento paterno, quorum uerba, & remissionis fessus fuit se uidisse, legisse, & cognouisse, per quem uerba, & per quam renunciationē ius fideicommissum dicitur potuisse per q̄ ea, supra dixi post Bar. Alex. & alios in d. l. qui romæ. §. duo fratres. ¶ Tertio principaliter considerandū est, quod si dictum castrū Montisbaroni potuisset dici spectare ad dictos dominos fratres ex testamento aui sui, ut quia dicantur uocari per fideicommissum, ueluti ipsi præsupponunt, quod sint heredes domini Amadei, tamen ex quo castrum Montisbaroni fuit per dominū Amadeum in partem translātū in dominū Gottofredū ex causa concordia, & transactionis inter ipsum dominum deū, & dominū Gottofredū celebrato, qui tunc redes domini Baptiste antiquioris hanc fuisse partem mentem declarauerunt, quod castrū Montisbaroni staret ad dictum dominum Gottofredū in casu, quo castrum Septimarum ad dominum Amadeum ueniret per mortem domini Francesij decedente sine filiis masculis simpliciter, & sic sine decedente feminis, siue sine feminis: & hac de causa dicitur Amadeus pro adimplimento uoluntatis testatoris tanquam euenerit casus à testatore consideratus, ut sic amba partes declarauerunt, relaxauit, & c. si pro se, & hæredibus suis dictum castrū ipsi domino Gottofredo, & promisi non contrauenire conditione, & cū aliis clausulis, de qua declaratione factis de anno 1512. die 3. Nouembris: ex quibus inferitur, quod si dispositio, & mens testatoris posset dici aequaliter dubia circa dispositionē, & conditionē factā de dicto castrum in casu, quo uoluit spectare ad dominū Gottofredū, utrius ipse dicitur

catus, quādo dominus Francesius decederet cum si
 libus tantum, quod negatur, quia imō in hoc clarissi
 ma uidetur per supra dicta, tamē ex quo ipsi hāeres
 uidelicet dominus Amadeus, & dominus Gortofre
 dus illam in hoc casu sic declarauerunt, ei declaratio
 illa est standum, quoniam hāeres habent potestātē
 declarandi mentem, & dispositionem dubiam testa
 tionum, & hāc illaque declarationi est standum, ut colligitur ex
 illis, quos uoluit Bar. in l. gerit. in 6. col. ff. de acquirend.
 heredita. & in l. si quis a filio. §. 1. in 1. opposi. ff. de leg.
 1. & Alexand. in consil. 126. in 1. col. uolum. 7. Se
 cundo inferitur, quod ex quo dicti duo fratres sunt hē
 res sui patris domini Amadei, ueluti de domi. Sci
 pione constat ex instrumento transactionis facto de
 anno 1337. die 11. Augusti, in quo tanquam hāeres
 domini Amadei, & pretendens se illius hāredē tran
 segit cum domino Baptista, ut ibi, pro eo, quia praes
 tus do. Scipio pretendebat se tanquam hāredē domi
 ni Amadei eius patris debere persequi hāreditatē, &
 bona quoniam eius patris, hāc enim uerba uidentur
 non solum narratiua, & enunciatia, sed et dispositi
 ua, seu postulatua: & quamuis dicerentur etiam enūcia
 tiua praeriti casus, & tamen ex illis de additione hā
 reditatis paternae constare, & probari diceretur, quod
 niam per uerba enunciatia saltem praeriti casus, &
 facti hāreditas dicitur adiri, ut notabiliter uoluit Bar.
 in d. l. gerit. in 3. col. & Dec. in consil. 35. in 2. col. quo
 fit, ut ipse dominus Scipio non possit contrauenire
 facti, seu praeriti, & alienationi ipsius domini Ama
 dei, sed factum a patre, cuius dicitur hāeres, ratum ha
 bere tenetur, etiam si pater de rebus filii disposerit,
 seu contraerit. l. cum a matre. C. de rei uend. Alex. in
 consil. 24. & 28. in 5. uolu. & in consil. 10. in ult. col.
 uolum. 3. cum plurib. que allegari possent. Similiter
 dominus Baptista dicitur factus hāeres patris sui do
 mini Amadei, quia agnouit, & approbuit solutio
 nes eius patris per dominum Gortofredū eius
 nomine factas, ut apparet in instrumento transactio
 nis factae per ipsum cum domino Gortofredo de an
 no 1337. die 10. Februarii, in quo continentur, & de
 bitum dotis uxoris domini Amadei nouerit ipse
 dominus Baptiste, ac etiam alia debita paternā, argu
 mento. l. si auia. ibique doctores. C. de iure deli
 ber. & habetur plenē per Bar. Baldum, & alios in d. l.
 gerit. & Alex. in consil. 42. uol. 1. in 5. & pen. colum. er
 go necesse potest facti, & contractu paterno contra
 uenire praedicta. Et sic ex omni capite dicti duo fra
 tres nō possunt ad dictum castrum admitti, sed illud
 multipliciter ad dominum Gortofredum spectare di
 citur per supra dicta. ¶ Et sequendo hanc partē super
 est respondendū aliquibus, quae pro contraria parte
 magis stringere uidentur, & in primis, quod dicti fratres
 dicitur ad dictū castrum uocati ex dispositione do
 mini apertae eorum an i. exclusio do mino Gortofre
 do facere uidentur, quod ex quo ipsi sunt positi in cō
 ditione, & sumus in legatis, quia instituti fuerunt in
 dicto castrō, & in aliis bonis certis, iuxta l. quoties. &
 ibi sentientes communiter. C. de here. instituen. & in
 l. §. si ex fundo. & in l. ex facto. ibique late per Imol.
 ff. cod. titu. debent dici uocati, & in dispositione posi
 ti per id, quod uoluit Ange. in l. in legatis. C. de legat.
 quem refert, & sequitur Ias. in consil. 4. Nicolaus in 4.
 col. uolu. licet in lectura d. l. quoties. hanc opinionē
 multum dubiam praesupponat, & idem tēgit ipse Ias.
 in l. C. de pactis. Nec uerum uidetur, ut quidam di
 cant, quod text. in l. si quis sub conditione. ff. si quis omis
 sit causa testamē. contrarium uelit, quoniam non loqui
 tur de cōditione appositā legato, sed de ea, quae est et
 appositā institutioni, ut ibi aperte probatur. Praeterea
 quando filii testatoris sunt onerati sub conditione, si

decesserint sine filiis masculis, tunc fauore masculini
 tatis filii positi in conditione dicitur uocati, & in di
 spositione positi, ut uoluit Guid. Pap. in q. 184. quem
 refert, & sequitur Deci. in consil. 270. domi. Raynal
 dus in pen. colum. arguendo de statuto excludēte fa
 minas extantibus filiis masculis, quo casu masculi di
 cuntur uocati, ut est de mente Bar. in l. liberorū. in pen
 ult. col. uerū. pone exemplū. ff. de uerb. signifi. & cū
 hoc uidetur concordare Corne. in consil. 74. in 2. uo
 lu. in 2. colum. & sequitur Andr. Barba. in consil. 27. in
 14. colum. uolum. 1. Rursum considerandum est, quod ex
 quo testator fecit plures gradus substitutionum sub
 cōditione, si decesserint sine filiis, sequitur, quod filii po
 siti in conditione debent dici uocati, & inuitati ad tra
 dita per Petrum de Anch. in cōsi. 73. incip. cōtra Phi
 lippum, quē simpliciter refert, & sequitur Alexā. in l.
 centurio. ff. de uulg. & pupil. & ibi in consil. 64. in ult. co
 lum. uol. 5. Curt. iunior in consil. 11. in 6. colum. & sen
 tit Pau. de Castr. in consil. 263. & Curt. Senior in con
 sil. 51. col. 10. & in l. 1. C. de pactis. Et tanto magis di
 cendum est filios filiorum, hoc est nepotes uocatos,
 & inuitatos esse, quamuis sint positi in cōditione, quā
 testator ultra quod in casu deficientis lineae descendenti
 um masculorū uocauerit ad bona sua, et ad dicta ca
 stra alios agnatos de familia, uocauit etiam illorum
 filios: ergo multo magis debet inferri, & dici, quod filios
 suorum filiorum, & sic nepotes suos uocauerit, argu
 mento l. si uiua matre. C. de bonis mater. l. cum ac
 tui. C. de fideicommissis. & habetur per Curtium
 in consil. 76. & possent hāc multipliciter etiam consil
 mari. ¶ Sed praedictis responderi potest, quod regula, &
 communis sententia doctorum, ueluti omnes atte
 stantur, est, quod filii positi in cōditione non sunt po
 siti in dispositione, nec dicuntur uocati, sed solum
 inter eos uidetur reseruatū ius succedendi ab inte
 stato, ut est glo. in l. Lucius. la. 2. & l. ex facto etiam. ff.
 de hāredi. instituen. l. hāeres mei. §. cum ita. cum
 ibi not. ff. ad trebellianū. l. si quis sub conditione. ff. si
 quis omisita causi. testamen. & habetur plenē per Soci
 num in l. cum auus. ff. de conditio. & demonst. & per
 alios communiter in d. l. centurio. & per Alex. in cō
 sil. 91. in 5. colum. & in consil. 105. in 2. colum. uol. 1.
 & per Soci. & alios in uariis consiliis. Et quamuis do
 ctōres olim omnes in lecturis, & in consiliis dixerint
 hanc regulam, & opinionē glo. in d. l. Lucius esse cō
 munem, & sequendam, multi tamen hodiē maximē
 in consiliis illā ad eō restringere, & limitare conati sunt,
 quod nisi essent, qui eam defenderent, nuda penitus, &
 omni suffragio destituta permaneret. Et si sententiā
 d. glo. sequamur, illa opinio, quod in legatis positi in cō
 ditione dicantur positi in dispositione non uidetur
 uera, ueluti pulcherrimē more suo solito disputat in
 signis do. & praepetor meus Soc. in d. l. cū auus. circa
 finem, cuius dicta aliter non refero: quod etiam uide
 tur esse de mente Alexandri in d. consil. 91. ubi erat qu
 stio particularis de certo fundo, & concludit filios po
 sitos in conditione non censeri uocatos, etiam si plu
 res alia coniectura, de quibus supra, cōcurrerent, ut
 quae essent inter filios, & descendētes. Et pro hac opi
 nione cōtra Angelum est text. in l. filius familias. §. cū
 quis. ff. de legat. 1. qui loquendo generaliter uoluit p
 ter filios positos in conditione substitutū excludi,
 quamuis ipsi non sint hāeres, nec aliquid capiant,
 ergo non dicitur uocati. Sed quia illi textui fortē pos
 set responderi, quod loquatur, quādo conditio filiorum
 est appositā fideicommissō uniuersali, ut ex eo uide
 tur inferri, idē melius, & fortius stringit tex. in l. ge
 neraliter. §. cum autem. C. de insti. & substit. sub cōd.
 fac. qui loquitur non mō in institutionibus, & disposi
 tionibus uniuersalibus, sed et in legatis particulari
 bus,

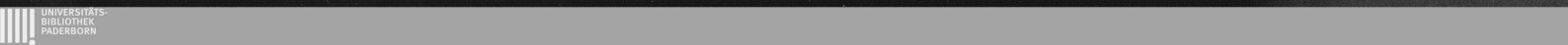

bus, & probat, q̄ filii positi in conditione non dicantur substituti, neq; uocati. ¶ Verum posito, q̄ opinio Angeli uera esset, prout aliās cōsulendo illā mihi magis placere dixi, tamē ea locum haberet in legatis puris, & meris, non autē in iis, quæ uerē, & merē legata non essent, quoniam cum dictum Angeli sit exorbitans à regulis iuris, quæ uolunt, q̄ filii positi in conditione non dicantur positi in dispositione, ut attestantur docto. omnes, illud debet intelligi strictè, uidelicet in legato ueris, & meris, argumento c. quæ à iure communi. de reg. iur. in 6. & l. si uero. §. de uiro. ff. sol. matr. ibi que Imo. Sed † quando ultra institutionem uniuersalē filius fuit particulariter institutus in aliquibus rebus sibi pro parte sua assignatis, nō dicitur simpliciter legatarius, sed hæres institutus, ut in l. quoties. cū gl. C. fam. hercific. item hæres in rebus particulariter institutus non dicitur simpliciter legatarius, nec simpliciter hæres, sed hæres participiū tanquā partem de legato, & partem de institutione hæredis capiat, ueluti dicitur de participio, ut uoluit Barto. quem ceteri sequuntur in d. l. quoties. C. de hæredi. institu. & ideò non dicitur propriè legatarius, nec propriè hæres, quia non dicitur hæres simpliciter, sed secundum quid, argumento l. hoc legatum. ff. de legat. 3. & Barto. in l. si maritus. §. legis Iulia. ff. de adult. ergo dictum Angeli loquentis in legatis non habebit locum in institutione rei particularis, nec in iis, qui fuerunt hæredes in rebus certis instituti, quia † in exorbitantibus dispositio loquens in casu mixto ad not. per Bart. & alios in l. 2. in princip. ff. de uerbor. obligat. & in l. uim passam. ff. de adult. & necessario sic dicendum est in casu nostro, † propterea quia testator uoluit uerba sui testamenti, & ab eo disposita debere intelligi, prout iacent, & nō debere cauillari, nec interpretari, nisi prout iacent, & ubicunque talis debet fieri interpretatio, & intelligentia, dispositio facta in casu simplici nunquam habet locum in casu mixto, Alexand. in l. apud antiquos in addit. ad Bald. C. de furtis. Præterea † quādo hæredi uniuersaliter instituto fuit aliquid particulariter prælegatum, si nullum habeat cohæredem nihil dicitur iure legati capere, sed solum iure hæreditario, si uerò habeat cohæredem, solum pro parte cohæredis dicitur iure legati capere, & pro parte sua iure hæreditario, & ut hæres, ut in l. planē. §. si duobus. & in §. inde quaritur. & l. qui filiiabus. in fin. cum sequent. ff. de leg. 1. & l. legatum. l. ultima. §. 1. cod. titu. cum similibus. quia non potest alicui à se ipso legari. Ergo saltem pro parte dictorum duorum fratrum illud dictum Angeli non procederet. ¶ Præterea nullo modo in casu nostro, hoc est in fideicommissō de dicto Castro facto ipsi domino Gotofredo filii positi in illa conditione, & etiam ipso domino Francisco decedente sine filiis masculis, & foeminis uidentur uocati, seu in dispositione positi, quoniam in hac conditione non solum fuerunt positi filii masculi, sed et filia foemina, ergo quoad dictum Castrum dicerentur simul uocari non solum masculi, sed etiam foemina, cum simul, & in eadem conditione ambo sint positi, argumen. l. nam hoc iure. ff. de uulgar. & pupillar. consequens est saltem, ergo & antecedens: & falsitas consequentis apparet ex dispositis ab ipso testatore, qui exceptis dotibus, uoluit foeminas aliquo casu debere admitti ad castra, nec ad alia ipsius bona immobilia, in quibus uoluit oēs masculos de familia, & agnatione sua et collaterales esse oib. foeminis præferēdos, et filias, propriis exclusis. ¶ Quo ad illud aut, quod supra dicebatur † q̄ qn filii sunt positi in conditione cū illa qualitate masculinitatis, illi dicuntur uocati, & honorati. Rñdetur primo id posse procedere in

testo, in quo mēs, & uolūtas testatoris possent interpretari, q̄ uerba sonēt; & qn uerba nō essent intelligēda, ut iacent, & de uerbo ad uerbum, scilicet si mādasset suauolūtātē, & dispositionē debere fieri intelligi, & interpretari, ut iacet, & de uerbo ad uerbum, alioquin uolūisset cōtra facientes effectus exclusos, & illis solum unum aureum debent factum fuit in casu nostro, nam stante huiusmodi dispositione testatoris, exclusa dicitur extensio de filiis ad familia, & illa mens, quæ ex coniectura geretur, & solū illa interpretatio fieri, ac illa intelligentia sumi posset, quæ ex proprietate uerborum geretur. l. iubemus. in fin. C. ad trebel. Alex. in app. ad Bar. in l. omnes populi. in ultima q. 6. q. primo iustitia, & iure. Bald. in l. 2. in 2. colum. C. de part. qui fil. distrahe. & Bald. in l. maximum uirum. C. de liberis præteritis. & in l. illud. in 3. colum. C. de her. eccle. cum similibus, quæ allegat ad propositionem de Anchar. in repet. c. 1. quasi circa finem. de her. re. & coniectura comprehendi diceretur. Sed quod filii positi in conditione etiam cum adiectione, & litate masculinitatis dicantur uocati, & in dispositione positi, certè dicerentur uocari, & in dispositione positi non de uerbo ad uerbum, nec prout uocent, sed ex coniectura, & præsumpta mententur omnes in d. l. centurio. & de se patet, quod dictio nihil ponit in esse, nec ex proprietate uocatur, ut in d. l. si quis sub conditione. ergo de terea † illa decisio Guido. Pap. quam plures sequuntur, & si uera in se dici possit, tamen in casu nostro habere non potest, quia non solū filii masculini positi in conditione, sed etiam filia foemina, propterea ille fauor masculinitatis, qui sequitur, & sequaces operatur, q̄ filii positi in conditione positi in dispositione, non potest in casu nostro se in consideratione, qm etiam foemina potest esse in conditione. Et ideò sicut secundum præterea, quod filii simpliciter sunt positi in conditione, non dicuntur positi in dispositione, & hoc nō potest ratione esse, nisi quia appellatione filiorum simpliciter masculi, & foeminae comprehenduntur, & ea, quæ habentur in l. gallus. §. etiam si a parente liberis. & posthu. & in l. liberorum. ff. de uerbor. obligat. dicendum est etiam in casu, quo & filii masculini foeminae in conditione positi essent, ut conuenit in casu nostro. ¶ Quo uero † ad doctrinā Petri de Anchar. in consil. 73. supra allegatam dico illam de se esse ueram, nec de iure substētabilem, ut dicitur in consil. 104. uolum. 3. in penul. col. ubi dicitur dictum Petri de Anchar. non esse aliquo iure beatum datum, sed solum ipsius auctoritate fulcitum, & quam adducit consilia multorum, & præterea in consil. 185. uolum. 2. in consil. 22. uolum. 1. in consil. 29. uolum. 5. Oldra. in consil. 141. Argo. in consil. 55. Ioan. de Anan. in consil. 68. D. Cap. in consil. 2. & Rapha. Cuman. in consil. 121. & ego etiam eundem Petr. de Anchar. in consil. 119. Præterea & c. qui expresse contrarium uoluit in casu testator ad plures substitutionū gradus digressus ser. Et ideò ab hac opinione in consulendo, & in iuris est uerior, ut firmat, & ostendit Socin. in d. consilio, & in d. cum auus. ¶ Et dum supra dicebatur q̄ si testator in casu deficientis lineæ descendenti cauuit ad dicta castra, & bona agnatos, & illos de castra, ac et filios illorū, multo magis dicēda est ipsi

hunc uocare filios filiorum suorum, quando filios suos uocauit, aliquo ipso sine filiis decedente, arg. l. cum accitissimi. C. de fideicom. Dico hoc argumentum posse procedere quoad bona, in quibus agnatos generaliter, & uniuersaliter substituit, at nos hoc in casu loquimur de substitutione facta solum in certis bonis particularibus, uidelicet in castro Montisbaroni cum pertinentiis suis, in quibus uoluit do. Gottofredum esse praeterendum ceteris omnibus descendentes, & sic filius etiam do. Amadei in casu, quo castrum Septimarum cum pluribus bonis ad ipsum do. Amadeum perueniret, quia tunc filius domini Amadei pinguius uidebatur prouisum, nam in illo castro, & multis aliis bonis succedere poterant, quamuis dominus Gottofredus dictum castrum Montisbaroni cōsequeretur: & ideo postquam dicitur, de hoc casu non loquitur substitutione, ut supra. Praeterea argumentum praecedens dicitur procedere non attentis uerbis, & illorum significatione, sed ex praesumpta, & coniecturata mente testatoris, de qua in d.l. cum acutissimi, & in d.l. cum auus. cum similibus. Testator autem noluit hanc interpretationem, & mentem coniecturata debere attendi, sed omnia ab eo disposita debere intelligi, & interpretari, prout iacent, & de uerbo ad uerbum, ergo &c. ¶ Non obstat etiam illud aliud ab advocatis ditorum dominorum fratrum consideratum, quod si ex quo filii filiorum testatoris, & consequenter etiam ipsi filii do. Amadei fuerunt ad testatorem grauari, dici et debent honorati, alioquin grauari non potuissent. l. ab eo. C. de fideic. & hoc uoluit Bar. quem plures sequuntur, in l. centurio. ff. de vulg. & pup. & plures alios infinitos allegat do. meus Sozi. in d.l. cum auus. in ult. uer. qui uideri possunt. Quia respondetur primo non constare, filios filiorum testatoris fuisse grauatos, & propterea motiui cessat. Secundo dicitur allimprum non esse uerum, & quamuis Bar. pluresque alij illud sequuti fuerint, tamen multi, & forte magis communiter prius sunt sequuti, ut fuit Alex. in l. centurio, qui multos allegat, qui tamen in hoc fuerunt consilii sibi prius modo unam, modo aliam partem tenendo, & quam plurimos Bar. tenentes allegat Sozi. in d.l. cum auus. in ult. uer. ubi uer. fateri communem esse Bar. quamuis dicat se quandoque cum Bar. misse. Tertio respondeo, quod dato opinione Bar. esse uerum, tamen ex quo filii positi in conditione, & grauari dicerentur uocati non ex uerbis, sed ex coniectura mente testatoris ad tradita per Bar. Alex. & oēs in d.l. centurio, & per Sozi. in d.l. cum auus, in casu nostro non debent dici uocati, quia testator noluit debere attendi mentem coniecturata, sed disposita ab eo debere intelligi, ut iacent de uerbo ad uerbum per ea, quae supra dixi. ¶ Et per hoc rñdetur alij motiui in huius facto, quo dicebatur ipsos filios fuisse uocatos, quod ultimo loco substitutio est facta in omnibus bonis, per quod inuicem substituti censentur per ea, quod uoluit Alex. in l. pater impubes. ff. de vulg. & pup. Pau. de Cast. in l. pen. C. de impub. & alijs substitutis, & in consil. 32. duo uidentur sibi impressione antiqua. ¶ Praeterea illa opinio Alex. procedit inter nominatos, & uocatos, sed filii filiorum, quauis sint positi in conditione, non tamen uocati reperiuntur, ut supra, ergo &c. ¶ Tertio respondeo, quod si filii filiorum possent dici aliquando uocati, uidelicet ex substitutione generaliter facta de oibus castris & bonis, non tamen dicuntur uocati in eo casu, in quo do. Gottofredus specialiter fuit in dicto castro Montisbaronis substitutus, quoniam testator in casu expresso, uidelicet quoniam per mortem do. Fracesij decedentis sine filiis masculis castrum Septimarum ad dominum Amadeum perueniret, uoluit dominum Gottofredum esse omnibus alijs praeterendum, & ad illud castrum admittendum

etiam uiuente domino Amadeo, ergo multo magis exclusis filiis dicti D. Amadei uiuentibus, ut ex uerbis testamenti colligitur, ueluti supra declaratum est. Possunt igitur filii dom. Amadei dici uocati ex generali substitutione, sed non ex speciali facta de dicto castro in casu speciali supra dicto. Et ideo dici poterit, per specialem substitutionem derogari generali, & per casum specialiter prouisum censeretur a generali prouisione recessum, iuribus uulgaribus. ¶ Ultimo potest responderi, opinionem Alex. & Pau. de Cast. non esse ueram, & docet communiter contrarium tenere, ut docet Iaf. in consil. 41. in 8. col. vol. 1. & in consil. 142. in 9. col. vol. 2. Aliter etiam, & copiose fuit responsum per dominos aduocatos domini Gottofredi, quia hic articulus, utrum ex substitutione facta in omnibus bonis dicatur facta inuicem substitutio inter plures nominatos, est satis amplus, & difficilis, quae plenè prosequitur do. meus Sozi. in l. haeredes mei. §. cum ita in 2. col. cum sequens. ff. ad trebell. & in consil. 249. uol. 1. & in consil. 104. uol. 3. ¶ Non obstat et contra dominum Gottofredum, quod filii domini Amadei dicuntur expressè uocati, quoniam testator expressè disposuit, quod sua dispositio deberet extendi ad filios suorum filiorum tam respectu bonorum liberorum, quam aliorum ad affectum conductorum, & sic filii filiorum expressè dicuntur uerbis expressis uocati. Quia huic fundamento facile respondetur, nam si considerentur sic disposita a testatore, ad quod sunt referenda, utique obiectum cessabit, testator enim prius proximè dixerat in uerbis: ite licet ipse domi. testator &c. quod licet ipse testator assignauerit unicuique filiorum suorum portiones certorum bonorum separatas, tamen uoluit defensionem dictorum bonorum esse communem adeo, quod si contingeret litem moueri super una re certa alteri filiorum assignata, tunc oēs filii dicta rem communibus expensis defendere tenerentur. Et hanc dispositionem uidelicet defendendi, & expendendi communiter, ut supra, testator uoluit, & ordinauit ad filios ditorum filiorum extendi debere tam ratione bonorum liberorum, quam ratione conductorum. Et hoc importat illa uerba & quam dispositionem ordinauit extendi debere ad filios filiorum, ut intelligantur non quoad effectum substitutionum factarum, sed quoad effectum defensionis, de qua testator proximè loquutus fuit, ut innuunt illa uerba & hac dispositione, quod sunt uerba re ad oculum demonstrantia, ut hinc in l. 1. ff. de noui oper. nunc. ergo demonstrant, & comprehendunt illam dispositionem, quae est proxima, ac etiam quia clauis sula sine posita sui natura potius ad proxima, quam ad remota referuntur, maxime aliqua coniectura concurrente, argu. l. talis scriptura. in fi. ibiq. Bar. & alii. ff. de leg. 1. & c. cum speciali. ubi Abb. & canonista. de appell. Et ultra quod concurrat coniectura sumpta ex illo pronomine hanc, & ex uerbis proximè demonstratiuis, adest et alia coniectura immediate sequens, dum testator prohibet interpretationem, extensionem, & tacitum intellectum cum uelit disposita per eum debere intelligi, ut iacet, & de uerbo ad uerbum, & propterea dicta uerba, & hac dispositionem uoluit extendi debere ad filios &c. non possunt intelligi, ut ex illis inferat, quod filii filiorum dicantur uocati, & substituti, sed eo modo, quo declarauit. ¶ Et per haec cessat unum, quod posset in contrarium dici, uidelicet quod ex quo testator filios filiorum ad defensionem bonorum particulariter distributorum inter filios grauaui, ex hoc uidentur dici uocati, quia quae non honorauit, non grauo, sed eum quem honorauit. l. ab eo. cum similibus. C. de fideicommissis: nec non dici potest, quod ex eo, quod testator filios filiorum ad defensionem bonorum grauaui, non potest inferri, quod ipsi dicantur honorati, & uocati, ut supra dixi, tenen-

do contra Bar. in d.l. centurio. post. Alex. Ias. & alios, quos allegauit. Nam † in casu, quo bona ad filios filiorum ab intestato peruenirent, prout importare uideatur illud, quando filii sunt positi in conditione, iuxta tex. cū ibi not. in l. lucius. la. 2. ff. de hered. instituend. licitū est testatori illos tanquā succedentes ab intestato grauare, argumens l. cōficiuntur. in prin. ff. de iure codicillo. & eorum, quæ habentur in l. si fundū. §. si titio. ff. de leg. 1. ¶ Nō obstat etiā prædictis, quod si uerum est, dominum Amadeū fuisse grauatum restitueri castrū Montisbaroni cum pertinentiis suis domino Gotofredo in casu supra dicto, debet in hoc fidei cōmissio tacitè subintelligi illa cōditio, si dominus Amadeus decesserit sine filiis. l. cum auus. ff. de cōdi. & demon. l. cū acutissimi. C. de fideicom. & l. generaliter. §. cum autē. C. de istit. & subtit. sub cond. fac. Vnde cū dominus Amadeus cū filiis decesserit, dominus Gotofredus excludi debet. Quia respondetur, quod † dispositio dictorū iurium procedit, quod substitutio esset facta filio post eius mortē, uel si filius decesserit, tunc c. n. intelligitur grauatus post mortē, si decesserit sine filiis: At quādo testator filiū suū instituit purè grauaret, uel sub cōditione, quæ in uita ipsius filij existere potuit, tū c. substitutio habet effectū sequuto adimpletō cōditionis, siue decesserit sine filiis, siue nō, immō in eius uita, & superstitibus filiis illius, si cōditio fuit ipso uiuente adimpleta. l. si quis heredē. in fin. C. de instit. & subtit. sub cond. fac. & habetur in d. l. cū auus. Reliquis in p̄m facietibus fuit per dominos aduocatos rectè responsum, idē uel terius nō iūsto, sed ad eorū dicta me remitto. Et resuscumendo breuiter ea, quæ supra dicta fuerunt, dico per dominos arbitros laudandum, & pronuciandū fore, ut ex prædictis colligitur, uidelicet dictos dominos Scipionem, & litis cōsortes, ut supra, esse cōdemnandos, prout cōdemnati fuerūt, ad restitutionē bonorum exportatorum, & ad soluendum summas, & quantitates pecuniarum, prout cōdemnati fuerunt in laudo per dominos arbitros lato de anno præsentis die 21. Martij, & in omnibus, & per omnia, prout in d. laudo habetur, sed ab aliis per dominum Gotofredum petitis dictum dominum Scipionē esse absoluentum: dominum uerō Baptistam esse ab omnibus per dominum Gotofredū petitis absoluentū. Quo autem ad petita per dictos dominos Baptistā, & Scipionem fratres pronuciandū esse, & iudicandum, prout ex prædictis colligitur, uidelicet quoad castrum Montisbaroni cum pertinentiis, p̄ parte dictorū fratrum petitū, ipsum dominū Gotofredū esse absoluentū, & pronuciandū fore, dictū castrū spectare, & pertinere ad ipsum dominū Gotofredū, & nō ad dictos dominos fratres. Quoad dotes maternas uidelicet dominæ Violantis matris dictorum fratrum declarandū esse illas ad ipsos spectare, & esse restituendās in, & super aliis bonis dicti domini Amadei, & non super dicto castrō Montisbaroni, nisi in subsidium, uidelicet aliis bonis non existentibus. Quo uerō ad alia per dictos fratres petita dominū Gotofredum esse ab illis absoluentū, & latius, prout supra ostensum, & probatum fuit. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 In spolio, & possessorio recuperanda possessionis quid ad uictoria obtinendam sit probandum.
- 2 In possessorio c. reintegranda. 3. q. 1. quid agens, & quid reus probare debeant.
- 3 Tutor acquirens, seu possidens aliquid, quod ad eum ratione administrationis spectet, quomodo, & cuius nomine possidere, & acquirere dicatur.
- 4 Et quando nomine pupilli aliquid faciat, & acquirat, & quādo nomine proprio.

- 5 Possessio bonorum hereditarij. rum ab herede mediocriter possessionem nomine heredis retinentibus, & eorum acquiri potest.
- 6 Possessio naturalis ciuilem uacantem ad se trahit.
- 7 Per constitutum uera possessio ciuile, & naturalis acquiri potest.
- 8 Nec in illius preiudicium alteri acquiri potest.
- 9 Mater bona sui administrans, & in eis actus possessionis iure familiaritatis dicitur possidere.
- 10 Vxor relicta domina, usufructuaria, & usufructuaria omnia iura existēte filio herede instituto, quid ex hoc relicto consistat. Et quid mortuo filio, num. 12.
- 11 Vxor relicta domina, usufructuaria, & emphyteoticorum reuocari non potest.
- 13 Possessio naturalis solum animo, & corpore acquiritur.
- 14 Constitutum collatum post mortem constitutis nullam reuocandi possessionem.
- 15 Idem in constituto apposito super re incerta ratione loci, et.
- 16 Jurisdicō ordinaria pluribus etiam hereditibus competens dicitur in solidum competere adeo, quod melior est præoccupantis, & præoccupans alium spoliare non potest.
- 17 Spolium in incorporalibus quomodo probetur.
- 18 Agens remedium restitutorio, & reintegranda possessionis, titulo possidentem quid allegare, & articulare debeat.
- 19 Contra possidentem iudice auctore, & iure permissente non datur de spolio.
- 20 Haeres scriptus in testamento immititur per iudicem in possessionem omnium bonorum etiam feudaliū, & emphyteoticorum a defuncto possessorum.

E P I T O M E.

In spolio, & possessorio recuperanda possessione intentato quid ad uictoria consequendam sit probandum: & matrem in hoc iudicio contra heredes possessione bonorum hereditariorū adeptos, & filios nō posse obtinere ex eo, quod ipsa tanquā bona filij possiderit, & a marito fuerit, excludit herede instituto, relicta domina, usufructuaria, & emphyteotica omnium bonorū, & ex aliis rationibus, hic collatis.

C O N S I L I V M L V I I I.

In causa spoliij, mota p̄ Illustre domini bellā de Gōzaga cōtra Illustres Comites de Pepulis, p̄ aliqui iuris Informatorum minorū aduocatorū p̄fororū Comitum tra ea, quæ in præsentis causa excellentissimus dominus Ludouicus Gozadinus scripsit, aliqua breuiter ad fauorem dictorū Comitum addā: Pro parte præfatæ dominæ Isabellæ intentatū fuit spoliarum possessoriū recuperandę possessionis aduersus dictos Comites de Pepulis, propterea quod ipsi spoliati, & occupant bona, de quibus in articulis illis se intruserunt, & de presenti se intrudunt, & remedium ad hoc, ut ipsa possit obtinere, cū se spoliati fundet, ut ex eius articulis apparet, requiritur, ut probet se possidisse, & spoliū, hoc est ipsam spoliatam, & eicctam, alioquin succumbere debet, ut in c. consultationibus. ibiq; glo. in uer. possessio. cū similib. ibi allegatis, de offic. delega. l. apus. §. ut 2. incip. letatus sum. Paul. de Cast. in consil. 34. u. 2. incipien. in causa exfortij, & in consil. 8. 2. col. 1. incipien. in causa, quæ uertitur. & Deci. in d. c. de rationibus. in 2. notabili. † In possessorio uero reintegranda. 3. q. 1. agens probare debet de sua antiqua possessione, & reum conuentū de presenti de uel precario possidere, & probando de sua antiqua, ceterum probata intētio agentis, quomā antiqua possessio semper præsumitur iusta, & iniuriarum, & clandestina. c. licet causam. de probatio. Innoc. in cap. post electionem. de concess. preben. l. apud. d. allega. §. 2. Innocen. & alij in capitulo super spoliis. spolia. Abb. in c. si diligenti. de præscrip. c. 1. §. 1. ad sedem. in 5. §. 3. & in consil. 89. mlt. col. penul. Cast. Imol. & M. & Alex. in consil. remedio uolentibus, & agens à iniuria, sed ex culpa, uel ex ipsius agens debet ob id, & ab illa p̄ causa, negligētia, & not. in c. 2. de ad sedem. Bart. que nobis in 7. pro parte præfatæ illius pro dū intentionē iudiciorū restitui, in nullo modo possit attendi, & remento Comitum eius filij Comitum Comitum filij sui pupilli, & stat in pluribus trahendo, ratio ciuitatis Bononiæ, & alia faciendō ratiō fieri nec cum in appa bona prædicta, quos possessoriū nomine fecerit animo suo possidet potius illam, & contumaciā, & postquam nō nistratiōnis accipit, & nel dam. l. sancimur. ibi nota per gl. quilibet aliquid nis spectet, ut quoniam patris puenit, seu acquirat, & sic turo. §. de non iuro p̄ fissa suspitio delictur, arg. l. 1. & p̄ l. m. C. de suspitio. ibi nota. ff. eo. t. not. & de hoc c. tut. rā quia † in administratione dubio censetur non autem in non concess. fariam, nec bonorū diceretur est. ter. cū ibi not. ad min. tur. Bar. & melius Bar. i. titium. §. alter in l. 1. §. natiuitas. ibiq; doct. ff. §. 1. & arg. l. 1. C. de tut. fili. sui, & aquirendo be rā, & iurij pup